

ÉLETÜNK

XLII. évf. 3. szám (42. Jg. Nr. 3)

Az európai magyar katolikusok lapja

2010. március

ISTEN IGAZSÁGOSSÁGA

XVI. Benedek pápa nagybőjti üzenete

Minden évben a nagybőjt alkalmával az Egyház arra hív minket, hogy őszintén megvizsgáljuk életünket az evangéliumi tanítás fényében. Ebben az évben az igazságosság gazdag témájában szeretnék néhány gondolatot javasolni, a páli megállapításból kiindulva: Isten igazságossága a Krisztusba vetett hit által nyilvánult meg (vö. Róm 3,21–22). (...)

Honnan ered az igazságtalanság?

Márk evangélista idézi Jézus következő szavait, amelyek ahhoz a korabeli vitához kapcsolódnak, hogy mi tiszta és mi tisztátalan: „Kívülről semmi sem kerülhet be az emberbe, ami beszennyezhetné. Hanem ami belőle származik, az teszi az embert tisztátalanná...”, ami kimegy az emberből, az teszi tisztátalanná az embert. Mert belülről, az ember szívéből származik minden gonosz gondolat” (Mk 7,15.20–21). Az ételre vonatkozó közvetlen kérdésen túl a farizeusok reakciójában az ember egyik állandó kísértését fedezhetjük fel: egy külső okban azonosítani a rossz eredetét. Sok modern ideológia, ha jól megnézzük, ezt a feltételezést hordozza: mivel az igazságtalanság „kívülről” ered, azért, hogy igazságosság uralkodhasson, elég elhárítani azokat a külső okokat, amelyek akadályozzák ennek megvalósulását. Ez a gondolkodásmód – figyelmeztet Jézus – naiv és rövidlátó. Az igazságtalanságnak, a rossz gyümölcsének nem kizárólag külső gyökerei vannak; az emberi szívben gyökerezik, ahol a rosszal való titokzatos egyezség csirái rejlenek. Készen állunk a szótársra: „Lásd, én vétekből születtem, már akkor bűnös voltam, mikor anyám fogant” (Zsolt 51,7). Igen, egy mély hajlam az embert törekényre teszi, és elrontja azt a képességet, hogy közösségre lépjen másokkal. Mivel természeténél fogva nyitott a megosztás szabad áramlására, egy furcsa gravitációs erőt érezkel önmagában, ami a magába forduláshoz és a mások feléti és másokkal szembeni érvényesüléshez vezet: ez az önzés, az eredeti bűn következménye. Ádám és Éva, a Sátán hazugságától elcsábítva, az isteni parancs ellenére ettek a titokzatos gyümölcsből, és ezzel a Szeretetben való bizalom logikája helyére a gyanakvás és a versengés logikáját helyezték; a Másiktól való elfogadás és bizalommal teli várakozás logikája helyére a mohó szerzés és önsz cselekvés logikáját állították (vö. Ter 3,1–6), melynek eredménye a nyugtalanság és bizonytalanság érzésének megtapasztalása lett. Hogyan tud az ember megszabadulni ettől az önző hajlamtól és megnyílni a szeretetre?

Igazságosság és Sedaqah

Israél bölcsességének szívében mély kapcsolatot találunk a „gyengét a porból fölemelő” (vö. Zsolt 113,7) és a felebarát iránti igazságosság között. Maga a héber sedaqah szó is, mely az igazságosság erényére mutat rá, jól kifejezi ezt. (Folytatás a 6. oldalon)

Angyali üdvözlés
Fra Filippo Lippi 1406–1469
(Doria-Pamphili Galéria, Róma)

A MAGASABB CÉL

Ahogy az aranyat a tűz tisztítja, úgy az Isten iránti szeretet a szenvedésekben tökéletesedik.

Ha tehát a lélekre a legkülönfélébb kísértések és nehézségek zúdulnak, ha elhagyatottság és lelki sötétség veszi körül, ha szinte az Úr Jézushoz hasonlóan enyhülés és vigasz nélkül függ a keresztfán, de ennek ellenére, Isten kegyelmének segítségével békével és örömmel fogadja és hosszabb időn át is türelmesen hordozza ezt a keresztest – ez az igazi tökéletesség. A lélek nem is gondolja, milyen magasságokba emeli, és milyen nagy dicsőséget készít számára az Úr a mennyben.

*

Minden áldozatban van valami fájdalom, kellemetlen. Ha az áldozatnak csak ezt a negatív oldalát néznénk, egészen elviselhetetlenné válna, mivel az áldozat önmagában nem lehet cél. Az emberi természet igényli is, hogy az áldozat egy nagyobb jó, egy magasabb cél érdekében szolgálja, ami felülmúlja az áldozatot. (Szent Maximilian Kolbe)

URUNK SZÜLETÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA

Gyümölcsoltó Boldogasszony

Annuntiatio Beatae Mariae Virginis – Gyümölcsoltó Boldogasszony napja a megtestesülés, Isten Fiának Mária szüzi méhében történt fogantatásának ünnepe. Szűz Mária válasza az isteni megszólításra, a megváltás művének kezdete teszi jelessé a napot.

Gyümölcsoltó Boldogasszony, Urunk születésének hírüladása egyik legrégebbi egyházi ünnepünk. Jézus születését kilenc hónappal megelőző nap, melyen Gábor főangyal meglátogatta Máriát Názáretben a megtestesülés örömhírével. 692-ben említik először, amikor a III. Konstantinápolyi Zsinat helyesnek ítélte a nagybőjti történő ünnepséget; eszerint már hosszú ideje ünnepelhetjük. A keleti liturgiák az ünnepet az Úr ünnepei között tartották számon, a II. Vatikáni Zsinat utáni liturgikus reform ehhez tért vissza.

Március 25-én az angyali üdvözléssel emlékezik meg az Anyaszentegyház: Isten elküldte Gábrit arkangyalt, hogy hírül vigye Szűz Máriának az Istenanyaság nagy titkát: a Megváltó születését. Beteljesedett Isten ígérete; valóra vált a próféta szó: a Szentlélek teremtő erejével a Boldogságos Szűz Istenanyává lett. Mária-ünnepként tartjuk számon, ám első sorban a második isteni személy megtestesüléséről szól, hiszen Jézus világba lépése hírüladásának rejtett eseményével kezdődött el. XVI. Benedek pápa szavai: „Az Angyali Üdvözlés Szent Lukács evangéliumának elbeszélésében egy rejtve történt, egyszerű esemény – senki nem látta, senki sem tudott róla, csak Mária –, mégis meghatározó jelentőségű az egész emberiség történelmében. Amikor a Szűz kimondta igenjét az Angyal bejelentésére, Jézus megfogant, és általa új korszak kezdődött a történelemben.”

*

A szegedi eredetű Lányi-kódexben Testfogadó Boldogasszony, az Érdy-kódexben Asszonyunk Szűz Máriának szépletelén fogantat, a lőcsei kalendáriumban (1642) Boldogasszony fogadása,

a moldvai csángó Gajcsánában Gyümölcsoltó az ünnepnap elnevezése. Az ünnepi szentmise liturgiájához Padányi Bíró Márton följegyzése szerint hozzátartozott a leborulás szép hagyománya: „Karácsony napján és a Szűz Mária napján, főképpen pedig Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, a misemondó pap az isteni szolgálatban lévő több társaival együtt az oltár eleibe mégyen. Ott a legelső, legalsó grádcson éppen a földig leborol, így imádja a megtestesült Igét.” A megtestesülés ünnepe ihlette az Üdvözlégy és az Űrangyala imádságokat.

*

Gyümölcsoltó Boldogasszony művészi ábrázolásain a Gábor angyal kezében vagy külön vázában látható lilium nem Mária tisztaságára, hanem a paradicsomi életfára utal, amelyből a megváltás sarjadzik.

„Valójában Mária igenje Krisztus igenjét vetítette előre, amikor a világba jött, ahogy a Zsidókhoz írt levél idézi a 39. zsolttal: »Nézd, megyek, Istenem, hogy teljesítem akarodat, amint a könyvtékercsben rólam írva van.« (Zsid 10,7)» (...) „Mária válasza az angyalnak tovább folytatódik az Egyházban, amely arra hivatott, hogy Krisztust megjelenítse a történelemben, készséggel kínálva fel szolgálatát, hogy Isten továbbra is meglátogathassa az emberiséget az ő kegyelmével” – írja XVI. Benedek pápa. „A nagybőjti időszakban gyakrabban elmélkedünk a Szűzanyáról, aki a Kálvárián megpecsételte Názáretben kimondott igenjét. Jézussal, az Atya szeretetének tanújával egyesülve Mária megtapasztalta a lélek vértanúságát. Kérjük bizalommal az ő közbenjárását, hogy az Egyház, küldetéséhez hűen, bátran tanúságot tegyen Isten szeretetéről az egész világnak.” □

ROMÁNIAI FŐPÁSZTOROK A SZENTATYÁNÁL

A Szent Péter-bazilikában február 8-án reggel bemutatott szentmisével megkezdődött a romániai püspökök ad limina látogatása Rómában. A szentmisét Szent Péter apostolfejedelem sírjánál mutatták be a római- és a görög katolikus püspökök.

Miseszándékukba belefoglalták a romániai egyházmegyéket felajánlását, és külön imádkoztak a nyugalmazott főpásztorokért, az egyházmegyes papokért, szerzetesekért és szerzetesnőkért, valamint a hívekért. Megerősítették ígretüket, melynek értelmében a rájuk bízottak tanítását, vezetését és megszentelését, Szent Péter utóda iránti hűségben és ragaszkodással akarják végezni. A püspöki kar tagjai közösen imádkoztak Isten Szolgájá, II. János Pál pápa sírjánál is.

A szentmisét követően azonnal kezdetét vette a különböző római hivatalok meglátogatása. Elsőként a Megszentelt Élet Intézményeinek és az Apostoli Élet Társaságainak Kongregációja, majd a Keleti Egyházak Kongregációja hallgatta meg a püspökök beszámolóját. Délben

Az erdélyi magyar püspökök a római Szent István Zarándokházban találkoztak a római magyar papok közösségével is. Felvételünk az ottani Szent István-tempom fölöttára előtt készült

az Államtitkárság II. Szekciójára, az Államközi Kapcsolatok Részlege fogadta a romániai püspököket.

(Folytatás a 3. oldalon)

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Böjtölni – manapság?

Hamvazószerda óta benne élünk az egyházi év ama szakaszában, amely a kereszténység legnagyobb ünnepének, a húsvétnek előkészítésére hivatott. Míg a latin nyelvűekben elnevezése időtartamából indul ki – 40 nap: Quadragesima (Quaresima – olaszul, Cuaresma – spanyolul, Carême – franciául), addig a magyar (és a német) ezt az időszakot az átlag hívőre kötelező magatartás alapján határozta meg: ezért kapta a böjti idő (Fastenzeit) illetve nagyböjt nevet. Ennek megfelelően gyakorló katolikus a nagyböjt hétköznapjain háromszori étkezésre, köztük egyszeri jóllakásra korlátozta táplálkozását, pénteki napokon és hamvazószerdán pedig tartózkodott a húsevéstől is.

A II. Vatikáni Zsinat óta a böjti fegyelmet elnyúlta: a nagyböjt péntekjein és hamvazószerdán megmaradt a húsevéstől való megtartoztatás és az egyszeri jóllakás előírása. Így az egykori „nagy-böjtből” – „kis-böjt” lett. Minderről februári számunkban olvashattunk Boda professzor úr tollából. Mi most újra elővesszük a témát, azt más szempontokból közelítve meg.

Böjt – tegnap és ma

Milyen megfontolás vezette az Egyházat a böjti intézkedések lazításánál?

1. A II. Vatikáni Zsinat alapiránya az Egyház helyzetének átgondolása, tisztázása volt a modern, szekularizált világban. Ebből kifolyólag tudomásul kellett venni, hogy a mai ember nem fogad el előírásokat, intézkedéseket csak azért, mert az Egyháztól jönnek. A kritikus, tartózkodó álláspont persze még nem jelent visszautasítást. Az Egyház tudomásul vette, hogy a keresztény ember „felöltözt”, „megérett”, és mint ilyen, szabadon, önállóan akar dönteni, határozni. Ezért adott több lehetőséget egyéni döntésre és a böjt terén sem akarta beköszöröztetni az embert, annál kevésbé, hiszen az a keresztény életnek ugyan dicséretes, de csak kísérő jelensége. Nem a böjt által válunk kereszténynek.

2. Az Egyház új hozzáállása a böjti fegyelmhez visszavezethető kortársaink értetlenségére a böjt vallásos jellegének felismerésében. Az persze mindenki előtt világos, hogy a modern élethez hozzátartozik a „koplalás”, annak különböző formáival: az önkéntes fogyókúra (kozmetikai, pszichológiai, társadalmi, divat szempontok), az orvosi beavatkozás (gyógyítás, különféle egészségügyi indokok), hivatásbeli követelmények (sport, színház, film, tv). A lefogynak mindezt megvan a helye, célja, értelme, de hogy mi köze hozzá a Jóistennek, nem könnyű megérteni és megmagyarázni.

3. A böjttel kapcsolatos egyházi intézkedések azt a célt is szolgálták, hogy felébresszék a felelősségtudatot azokban a hívőkben, akik ugyan minden előírást szókásból megtartottak, de minden rutin maradt: „Mindenki így csinálja...”. Van rá remény, hogy az Egyház megváltozott böjti praxisa, amely nagyobb teret enged a személyes döntések, kihívás jelent a kortárs számára, és a lelkiismerete alapján határozza el saját böjti gyakorlatát.

Mi a böjt?

Az 1931-ben Bangha Béla SJ szerkesztésében megjelent *Katolikus Lexikon* erről így ír: „Böjt, tágabb értelemben minden erkölcsi indíttókból eredő önmegtagadást, főleg érzéki élvezetektől való megtartoztatást jelent, szoros értelemben az étkezésben megnyilvánuló önfenntartási ösztön megfékezésését az

önuralom gyakorlása céljából. Mint önmegtartóztatás a mérsékletesség erényének körébe tartozik s hármas célt szolgál: a testi vágyak megfékezését, a bűnbánat kifejezését és a lélek felemelkedését.”

A *Lexikon für Theologie und Kirche* (Herder 1960) hangsúlyozza, hogy „csak a rituálisan megalapozott élelemtől való tartózkodás nevezhető böjtnak. Ez minden kultúrában megtalálható.” Majd így folytatja: „A valódi vallásos élelemszabályozásnak van egy minőségi és egy mennyiségi szempontja: a minőségi bizonyos táplálékok pozitív vagy negatív értékelésével áll kapcsolatban (pl. sertéshús a zsidóknál és az iszlám követőinél), a mennyiségi az érzéki élvezet elterelését célozza, amely lehet bűnbánati vagy önfegyelmező aktus, vagy önkéntes lemondás is (áldozat). – A legismertebb példa a vallásos alapú böjtire a kereszténységen kívül, az iszlám szigorúan megtartott Ramadan hónapja, emlékeztetve arra, hogy Mohammed a 27. napon kapta meg kinyilatkoztatást az iszlám szent könyvét, a Koránt.

Számunkra, keresztények számára iránymutató az Ó- és Újszövetség böjti praxisa. Az Ószövetség e téren nem egységes: különböző idők, különböző személyei, különböző indító okokból szánták rá magukat, hogy böjtöljenek (Mózes, Illés, Dániel). A mózesi törvény egyetlen böjti napot ír elő, de azt halálbüntetés terhe alatt, a kiengesztelődés napját (Lev 16,29; 23,27). A böjt célja a bűnbánat és engesztelés, de lehet a csapások elhárítása, könyörgés Isten igralmáért. Az egész nép böjtjével párhuzamosan az egyéni, önkéntes böjtire is van több példa.

Az Újszövetség ismeri a böjtöt: Jézus maga 40 napos böjttel kezdte meg nyilvános működését, és a hegyi beszédben tanácsot ad hallgatóinak a böjtölés helyes módjáról (Mt 6,16). Ezzel is kifejezésre juttatta, hogy magának tartja a zsidóság bevett vallási szokásait. Ezeket átvette az ősegyház (ApCsel 13,2; 14,23) és biztos, hogy a böjt egyre inkább szerves része lett a keresztény életnek, míg csak a középkortól fogva az egyházi évi különböző szakaszaihoz hosszabb-rövidebb böjt kapcsolódott.

Miért a böjt?

Mint már jelezte, a böjt nem fogyókúra, nem módszer a karcsúság megőrzésére, de nem is egészségügyi gyógymód a szervezet egyensúlyának helyreállítására. A böjt az Isten és az ember személyes kapcsolatának megnyilatkozása. A böjtnak

annyiban van értelme, amennyiben ennek a kapcsolatnak elmélyítését, elevenen tartását, személyesebbé tételét segíti elő.

a) A böjt áldozat. Feltételezi, hogy elvonok magamtól valamit, amire kedvem van (élelmiszert, italt, szórakozást).

b) A böjt önkéntes. Belőlem indul, szabad akaratú döntés alapján. A kiero-szakolt böjt nem böjt, csak koplalás. A böjt tehát mélysegesen emberi aktus.

c) Mint minden áldozat, a böjt is egy másik személyre irányul: érte hozza az áldozatot, neki ajánlom, ajándékozom magamat.

d) Ezért a böjt szeretet-megnyilvánulás, szeretetem és önatadásom jele.

e) A böjt az imádság egy formája. Ennek megfelelően, akár az imánál, az indítték: lehet kérés, hála, bűnbánat, jóvátétel, engesztelés, vagy egyszerűen szeretet.

De mi szükség van Istennek a mi böjtölésünkre?

Nem neki van rá szüksége, hanem nekünk. Azáltal, hogy testünket is belevonjuk a kapcsolatba, amely Istenhez fűz, az mindjárt konkrétabb, életszerűbb, emberibb lesz. Vallásosságom, hitem nemcsak lelki valóság, nemcsak teória, hanem mindennapjaim kísérő zenéjeként van jelen. Mindamellel a böjt kiváló eszköz az önévelésre, az akarat erősítésére, és ezáltal előkészít az életnek olyan szakaszaira, amikor a nehézségek, a szenvedés, a betegség erőtaralékot követel meg. Jézus 40 napos böjtje a pusztában is ilyen felkészülés lehetett az előtte álló feladatra. Emberi természete a böjt által fejtezte ki a teljes harmóniát az isteni természettel és személyiséggel.

Ha mármost válaszolni akarunk a gondolatmenetünk elején feltett kérdésre – „Böjtölni – manapság?” –, akkor a válasz csak pozitív lehet. Mert sose volt az embernek akkora szüksége, hogy megélje Isten valóságát a hétköznapi szűrésében, mint napjainkban, amikor a feladatok és elvárások felfokozódnak, de a körülmények, amelyek közepette azok megvalósíthatók lennének, ezt inkább megnehezítik. Ezért kell ma minden lehetőséget megragadnunk, hogy Isten ne váljék statisztává, mesefigurává, amit már senki se vesz komolyan, hanem legyen szerepe életünk alakításában és irányításában. Ehhez segít hozzá a böjt is, mert Istennek való viszonyunkat elevenen tartja.

Világos, hogy óvakodni kell mindenfajta túlzástól, de ha józanul és értelmesen közelítünk feléje, meg tudjuk szeretni a böjtöt, sőt még egy kis örömet is tartogat számunkra. A nagyböjtnak ezt az örömet kívánom minden kedves olvasónak.

Frank Miklós

A VILÁGÖRÖKSÉG RÉSZÉVÉ TENNÉK A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚT

A magyarok legnagyobb zarándokhelyét az UNESCO kulturális örökségeinek listájára javasolja Kelemen Hunor romániai kulturális miniszter.

Péter Artúr ferences szerzetes, rendházfőnök a Duna Televízióknak elmondta: örülnek a kezdeményezésnek, továbbá felhívta a figyelmet az ún. Somlyó rendezési tervre, amely ha megvalósul, „akkor az ideérkező zarándokok nem a zsúfoltan forgalmas út mellé érkeznek meg, hanem egy szép, több száz férőhelyes parkolóba, ahol ízléses táblák és kedves idegenvezetők jeleznek, hogy melyik sétányon kell elindulniuk”.

Hargita megye Műemlékvédelmi Hivatalában különben 394 műemlék-

A kegytemplom

jektumot tartanak nyilván. Ezek 75 százaléka szakrális műemlék. A több évszázados székely templomok az Árpád-kori templomok maradványait is őrzik.

„Az Árpád-kori templomok jelentős része ma nem látható. Be vannak építve, el vannak falazva, többnyire a hajófalak még valamennyire láthatók, hozzáférhetők. A szentélyek például mind a padló alatt vannak. Gyakorlatilag nincs olyan Árpád-kori templomunk, ami a maga épiségében állna. Viszont ezeknek a régi templomoknak különböző részei ma is megvannak. Ott vannak a templomok belsejében, padló alatti, faliban” – hangoztatta Botár István régész.

(Duna Televízió)

IMASZÁNDÉKOK

Márciusra

I.

Általános szándék: A világagazdaság

Az a súlyos pénzügyi válság, amely 2007 második felében tört ki, szinte vakítóan és mindenképpen tragikus megmutatta azoknak az alapoknak a bizonytalanságát, amelyekre a világ pénzügyi gerendázata épül. (Hasonló világválságot legutóbb az 1929-es gazdasági hanyatlás hozott.) A legutóbbi válság túlzott optimizmus légkörében tört ki: bizakodás olyan rendszerben, mely azt az illúziót keltette, hogy most csakis a növekedés folytatható. „Konstruktív eufóriával” („épitő, lelkes jóérzéssel”) járt együtt az, ahogy a kölcsönrel nyaklót nélkül visszaéltek, béreket növeltek a szükséges biztosítékok nélkül. Gyűltek a hűtlen törlesztők, sokan nem tudtak vagy nem akartak felelősséget vállalni tartozásaikért. Ráadásul különféle pénzügyi újdonságok (trükkök) jelentek meg, melyek híválva voltak igazi átlátszóságra, (becsületes) kormányellenőrzésre. Zabolátlan spekuláció, titkos hazugságok, olyan beruházások, amelyek lehetetlen nyereséget ígértek: ezek lettek a pénzügyi vállalkozások „normális” eljárás-módjai, és senki sem tűnt alkalmasnak vagy hajlandónak ezek megállítására. Amíg aztán a buborék szét nem pukkant.

Ma szenvedjük a következményeit egy olyan globális gazdaságvezérlésnek, amely felelőtlen volt, képtelen arra, hogy korlátozza kevesek nagyravágását és kapzsiságát. Megint csak a leggyengébbek, a tartósan szegények fizetik a legnagyobb árat: képtelenek megbirkózni adósságaik visszafizetésével, következképpen milliók veszítik el munkájukat, igen sokan otthonukat. Nem a kapzsi bankárok, a lelkiismeretlen spekulánsok szenvedték meg leginkább a válság következményeit. Azokat, akik a katasztrófát okozták, intézményekkel együtt számos országban állami pénzalapok segítik, hogy megelőzzék az egész rendszer összeomlását, abban a (sokszor csalja) reményben, hogy talán így mindenki számára elérhető a legrosszabb következményeket. (Nagyon is gyakori dolog, hogy azok, akik becsületességükkel a saját vállalkozásaikat is összeomlásba vittek, magas végkielégítéssel és nyugdíjjal bebiztosítva folytatják életüket.) – Nagyon is látható a jelen rendszer kétféle szabványai: magánosítani a hasznát, és társadalmasítani a veszteségeket. Kevesen húzták hatalmas hasznát a fellendülés időszakában; amikor viszont a rendszer a kevesek tévedései és garázda törekvései folytán összeomlott, az államnak kellett fizetnie, és fizet továbbra is az átlag lakosok pénzéből.

Keves ország tűnik a pillanatnyi helyzetben képesnek arra, hogy majd megvalósítsa pl. a nemzetközi pénzügyi elköteleződést, miszerint 2015-re gyökerestől kiküszöbölje a végtelen szegénységet és éhezést.

Jelenlegi helyzetünk valódi okai nem csupán a pénzügyi rendszerben fellépő technikai hibák. Nem is a gazdasági tevékenységből folyó jogos haszon dönti romba a nemzeti és nemzetközi életet. Jelenlegi helyzetünk főleg egy mély erkölcsi válság eredménye. Nagyravágás, elszabadult kapzsiság, a „leghatalmasabb törvénye”: ilyen tényezők uralkodnak a világ helyzetét.

Következésképpen (és a megoldáshoz ez az egyetlen lépés út!) napjainkban erkölcsi megújulásra van szükség a modern társadalomnak és a kereskedelmi kapcsolatok széles skáláján. Szentatánk e havi szándékának ez az alapja; a világagazdaságot felelős módon úgy irányítani, hogy valós közösségvállalást hozzon létre; megtanulni, hogy szükség van a gondolkodásmód megváltoztatására abban, ahogy együtt élünk a világban; ez az együttélés új eszméket és modelleket eredményezzen.

(Folytatás a 4. oldalon)

ROMÁNIAI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezzel párhuzamosan már délelőtt megkezdődtek a püspökök magánkihallgatásai a Szentatyánál. A 15-20 perces négy- és ötfős beszélgetések alatt a püspököknek alkalmuk volt személyesen is beszámolni a XVI. Benedek pápának a részvételéről és törekvéseiről. A Nagyváradi Római Katolikus Egyházmegye főpásztora, Böcskei László megyéspüspök beszámolt Szent László egyházmegyéjének életéről, különösen az elmúlt esztendő tapasztalatairól. Szó esett a hit értékeinek megőrzéséről, a papi közösség állandó ápolásáról, a katolikus oktatásról, a felekezetek közötti kapcsolattartásról, valamint a helyi Egyház társadalmi szerepvállalásáról is. A személyes kihallgatás végén Nagyváradi püspöke ajándékot nyújtott át a Szentatyának: egy Szent László boldoggyáavatásának 800. évfordulójára készített emlékművet, valamint Isten Szolgája, Bogdánffy Szilárd vértanú püspököt ábrázoló plakettet is, akinek boldoggyáavatását külön kérte a Szentatyától a főpásztor.

Az est folyamán az erdélyi katolikus püspökök – Gyulafehérvár, Nagyváradi, Szatmár és Temesvár – meglátogatták a Szent István Házat, ahol a Rómában tevékenykedő magyar lelkipásztorokkal találkoztak.

A második nap a püspökök a Szent Péter-bazilika altéplombájában található Magyarok Nagybátyja-kápolnában mutattak be szentmisét. A koncelebrációt Jakubinyi György gyulafehérvári érsek vezette, aki a homíliában rámutatott a keresztény ember zárandoklatának igazi hitből fakadó tartalmára. Ezt követően a főpásztorok felkeresték a Kléruskongregációt, a Hittani Kongregációt, a Tömegkommunikációt, a Vándorlókat és Útonlevőket, valamint az Igazságszolgát és Béke Pápai Tanácsát. Az est folyamán a püspökök a Collegium Germanicum et Hungaricum vendégei voltak.

Fontos találkozásokra adtak lehetőséget a Szentéavai Kongregációnál tett látogatások, ahol a püspökök külön információt kaphattak a folyamatban lévő boldoggyáavatási eljárásokról. Bemutatóra került Bogdánffy Szilárd nagyváradi vértanú püspök ügye, mivel annak tárgyalási része januárban már lezárult, és a következő hetekben várhatóan megszülethetik a Szentatyá által aláírt határozat is, amely lehetővé teszi a boldoggyáavatást. A kongregáció elöljárója arra buzdítja a nagyváradi híveket, hogy komoly lelki előkészületben várják az egyházmegye életének e nagy eseményét. A Szentéavai Kongregációnál tett látogatáskor elhangzott, hogy hamarosan lezárul a Szatmári Egyházmegye püspökének, Scheffler János vértanú püspöknek az ügye is, továbbá a begyűjtött adatok alapján folyamatban van Márton Áron erdélyi püspök boldoggyáavatási eljárása is. A Kultúra Pápai Tanácsánál a főpásztorok részéről kifejezésre kerültek azon nehézségek, amelyekkel az egyházi kulturális javak visszaszerzése és azok megőrzése érdekében kell megküzdni.

A Romániai Püspöki Kar tagjai a harmadik napon a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikához zárandokoltak, ahol Szent Pál apostol sirjánál imádkoztak közbenjárását kérve egyházmegyéik papságáért és híveikért. A bazilikában keleti rítusban mutattak be szentmisét a római- és görög katolikus püspökök. Az este folyamán az erdélyi püspökök a Pápai Magyar Intézet vendégei voltak.

A negyedik napon a Lourdes-i Boldogságos Szűz ünnepén a püspökök közösen mutattak be a szentmisét XVI. Benedek pápával a Szent Péter-bazilikában. Este a püspöki kar tagjai a Romániai Szentseleki Nagykövetségé által szervezett ünnepségen vettek részt. (MK)

A LONDONI SZENT ISTVÁN HÁZBAN

Öt évvel ezelőtti kérés érkezett Angliából a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciához, hogy szeretnének lelkipásztori segítséget kapni az ottani magyar katolikusok ellátásához. 2005 őszén mégis váratlanul érte Beer Miklós váci megyéspüspök kérdése Virágh József vácrátóti plébánost: lenne-e kedve az ottani szolgálatához? Az atya akkor még nem tudta, hogy miről is lenne szó igazán, de jó papként igyekezett azzal válaszolni, hogy készségesen elvállalja a feladatot. 2005. december 2-án meg is érkezett új állomáshelyére, ahol Tüttő György korábbi főlelkész vezette be a helyi ismeretekbe.

A hivatalos papíron kezdettől fogva az állt, hogy az angliai magyar katolikusok főlelkésze – veszi át a szót József atya –, de valójában a Szent István Ház megnyitásával vettem át teljességében ezt a pozíciót.

– Milyen lélekszámú az itteni közösség?

– Lélekszámot illetően nagyon nehéz pontos adatot mondani. A Honismeret nevű honlap szerint jelenleg 25-30 ezer magyar él Angliában. Más adatok szerint pusztán Londonban él ennyi magyar. Nem beszélve arról, hogy aki magyar, gyakran román, vagy szlovák állampolgár.

– Az itt született vagy nagyon fiatal korban idejött gyerekek már angol iskolába, és valószínűleg angol katolikus templomba járnak.

– Igen, ez a helyzet. A Magyarok Nagybátyja lelkeségéhez hasonlóan közel 60 „ethnic chaplaincy” működik csak a Westminsteri Egyházmegyeiben. Talán meglepő, hogy ezek az úgynevezett nemzeti lelkeségek nem plébániák. Úgyhogy a magyar nyelvű szentmise, lelkipásztori ellátás, közös ünnepelés, keresztelés, temetés, házasságkötés alkalmával találkozunk, de hivatalosan mindenki a saját plébániájához tartozik.

– Ez azt jelenti, hogy nincs is minden vasárnap magyar mise?

– De van minden vasárnap, hiszen egy papnak és a hívő közösségnek a legfontosabb ünnepe az Úr feltámadásának megünneplése. Londonban például első és harmadik vasárnapon, a többi vasárnapokon a vidéki helyeken vannak körforgásban a szentmisék: havi rendszerességgel Dél-Londonban, Croydonban az utolsó vasárnapokon, a többi üres vasárnapon Lutonban, Readingben, Bristol-

Böjte Csaba ferences atya – aki lelkipályát tartott a Szent István Házban – Virágh József atyával

ban, és most úgy tűnik, hogy újraserveződik a brightoni szentmise is.

– Észak-Angliában mi a helyzet?

– Szerencsés helyzetben vagyok, ugyanis van egy kollégám, Fülöp Menyhért atya, aki az északi területek lelkipásztori ellátásáért felel, az ő központja Manchester-Rochdale.

– Észak-Írországban talán nincsen elég magyar, hogy hasonlóan ellátásban részesüljenek?

– Igény lenne rá, többször érdeklődnek a Királyság egész területéről magyarok, kérdezik hol van a legközelebbi magyar szentmise. A legtöbb ször családost kell okoznom a válasszal, de biztatásként mindig mondom, kezdjék el a szervezést, egymás, és az esetlegesen már meglévő magyar közösség megtalálását, azután fognak alkalmas időpontot találni. Jelezték már Írországból, Skóciából, Edinburghból, Canterburyből, Oxfordból...

– A Szent István Ház két éve működik, és nagyon szép és tágas, nagyobb

a befogadóképessége, mint a korábbi hasonlító épület.

– Igen, a Mindszenty Ház, eredeti nevén Mindszenty Otthon 1954-től bő fél évszázadon keresztül adott otthont a katolikus közösségnek, ám idővel szűknek bizonyult. Sok-sok ember szellemi és anyagi áldozata révén alakult ki a közösség új otthona. 2008. április 27-én nyílt meg hivatalosan a Szent István Ház South Ealingben.

– Milyen rendszeres közösségi, katolikus közösségi munka folyik itt?

– Maga a ház az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesületének tulajdona, a rendezvények nagy része egyesületi szervezésű. A házban belül talált otthonra a Magyarok Nagybátyja Római Katolikus Lelekésze is az Árpád-házi Szent Erzsébet-kápolnával, hivatalával, irodájával és a lelkészalkassal. A rendszeres szentmise, lelkeségi és lelkipásztori programok karácsony és húsvét előtt, biblia-

óra, elmélkedési és imaalkalmak, csoportos rendezvények, szentségi előkészítések, pl. házasságkötés előtti jegyes kurzusok, karitatív tevékenységek, beteglátogatások, kirándulások, lelkipapok a szabadban, zárandoklatok szervezése – ezek mind a lelkeségi élet részei.

– Milyen kulturális vagy klubszervi lehetőségeket nyújt a Szent István Ház?

– Könyvek kölcsönzésére van lehetőség. Folyamatosan gyarapszik ajándékkönyvekkel a gyűjteményünk. A kulturális rendezvények közé tartoznak a nemzeti ünnepek alkalmi, szavalóverseny és versfeszítve, vendégművészek fellépései különféle műfajokban, két táncszóport, táncház, argentin tangó iskola, a fiataljainkból alakult Másik Oldal Szintársulat előadásai, bálók, vásárok, játékosági rendezvények, karaoke, ki mit tud, gyertyafényes, forralt boros irodalmi est, zenélések, előadások, filmek, beszélgetés meghívott vendégekkel...

Jotischky László

HOGYAN TOVÁBB PÁRIZSBAN?

Gáspár István atya, aki fél éve érkezett Párizsba a magyarországi Máriabesnyőről, január utolsó hétvégéjére összehívott egy lelkipásztori műhelyt, ahol a Párizsi Magyar Katolikus Misszió jövőjéről gondolkodtunk. Imádsággal kísértük Urunk kegyelmét, hogy az ő elképzelése valósuljon meg, hogy Jézus legyen a fővállalkozó és mi legyünk az alvállalkozói, nem pedig fordítva.

Karmesterünk, István atya, az alábbi gondolatokkal indította az elmélkedést: Istennel való kapcsolatomban arra vágyom leginkább, hogy... – az segítene közelebb Istenhez, ha... – az gátol a Vele való kapcsolatomban, hogy... – az imáimnak akkor lenne íze, ha... – az én Istenhez való hozzáállásomban abban kellene megváltoztatnom, hogy... – halálos ágyamon az okozná a leg több örömet és békét, hogy... – Jézus nekem mindenre azt mondja, hogy...

Ezek után rátértünk a Párizsi Katolikus Magyar Misszió jövőjét érintő befejezetlen mondatokra: a Misszió életében arra vágyom leginkább, hogy... – a Misszió életében az zavar leginkább, hogy... – hogy egyre inkább krisztusi közösség lehessünk, abban az segítene, hogy... – én ennek érdekében azt tehetném, hogy... – úgy érzem, hogy a Szentlélek a következő egy évben arra hív minket, hogy... – ilyennek szeretném

látni a Missziót egy év múlva, öt év múlva és tíz év múlva...

Mit is jelent a misszió? A Magyar Értelmező Szótár szerint a misszió jelentése: megbízatás, küldetés. Számunkra sokkal több, hiszen a Párizsi Magyar Katolikus Misszió egy magyar sziget a francia tengerben, ahol magyarságunk és katolikus hitünket tudjuk gyakorolni és megélni hétről hétre. Egyben ez a hely egy felszentelt kápolna, az Úr háza, amit az itt jelenlévő Oltárszentség is jelez.

A sok javaslat között volt, hogy megújítsuk a Misszió honlapját, élővé, interaktívá és főleg vonzóvá varázsoljuk vele a Missziót. A pápa is arra biztat a január 24-én közzétett kommunikációs világnapra szóló üzenetében, hogy a papok az Evangélium terjesztésére használják az internetet. Hogyan is hangzik Misszióknak mottója a világhálón:

„Magyarul tanított imádkozni anyám, és szeretni téged, gyönyörű szép hazám.”

Hiszen imádkozni és álmodni csak az anyanyelvén tud igazán jól az ember. Urunk akarata az lenne, ha igazi szeretetközösséggé válna a Párizsi Magyar Katolikus Misszió, ahol szeretettel vagyunk egymás iránt, odafigyelünk egymásra, és vasárnapról vasárnapra karmesterünk vezényletével együtt játszunk el Urunk

legszebb szimfóniáját, fiának, Jézus Krisztusnak az üdvözítő keresztahalálát.

A Misszió a közösségek közössége, a Szentháromság ikonja. István atya elhozta nekünk a mustármagot, és nekünk kell azt ápolni és gondozni, hogy nagy fává növekedjen és teremtesen hozzon. Milyen gyümölcsök lehetnek Misszióknak? Például a megtérések... A feladatok, a szervezések csak másodlagosak. Elsősorban Isten csatládja vagyunk, ahol széthúzás, gyűlölködés és harag helyett szeretünk kell egymást. Természetesen lehet kritika, ha az építő, lehet megjegyzés, ha az jóindulatú és lehet javaslat, ha az konstruktív.

Misszióknak már van néhány programja a vasárnapi szentmise mellett: kéthetente hittanórák, magyar iskola, imaalkola és házasságkötés; havonta van a magyar baráti kör. Ezek a közösségek nem kirekesztőek, hanem ellenkezőleg, szeretetközösségek és bárki számára nyitottak. Ezen kívül lesz gyerek és felnőtt lelki nap, hétvégi férfi és női lelkipásztori piknik, családi tábor, gyerek rajzpályázat, gyerek farsang, zárandoklatok, versenyek, sportprogramok, szavalóverseny, magyar napok, könyvvásár és karácsonyi vásár. Ezek közül mindenki megtalálhatja a neki megfelelőt, ahol jól érzi magát, szeretetet adhat és kaphat, növekedhet katolikus hitében és magyarságában.

Boros Árpád

Gyermekeknek

ANGYALI ÜDVÖZLET

Gondolom, hogy ti is kaptatok már valamilyen jó hírt. Például azt, hogy a szünidőben majd valami szép helyre mentek nyaralni, mondjuk a tengerpartra, vagy a Balatonra. Vagy olyan hírt, hogy látogatoba érkezik a messzi távolból a nagymama, vagy egy távoli rokon, ismerős.

Mária is kapott egyszer egy jó hírt. Gábor angyal hozta számára. Emlékeztek, hogy mi volt az a jó hír? Az volt, hogy ő lesz a Messiás édesanyja. „Gyermekek fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod elnevezni. Nagy lesz ő, és a Magasságbeli Fiának fogják hívni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége.” – ezeket mondta Máriának az angyal.

Fiataloknak

JÉZUS UJJA

Tudjátok, mit jelent szegyenkezni? Egy olyan érzés, mint a gyermeké, aki „rossz fát tett a tűzre”, az élet szobájának sarkába utasítva, szembe a fallal, hogy senki se lássa. Egy bénító érzés, ami összehúzza a szívünket... Van-e remény, van-e valami, ami törölheti szegyenünket? A válasz: igen, van. Isten kegyelme nagyobb szegyenünkénél, nagyobb minden bűnnél, kudarcnál, ami csak érhet bennünket az életben. Erről szól János 8,1-11, a házasságtörő asszony története, aki tudta, hogy nagy az ő szegylene... Azok, akik őt Jézus elé hurcolták, kihasználják szegyenét Jézus ellen. „Hát te mit mondasz?” Jézus nem válaszol, hanem

Gondoljatok csak bele, milyen óriási, történelmi eseményt ad hírül az angyal. A föld valamennyi lakója közül csak egyetlenegynek adatik meg ez a rendkívüli kegyelem. Mária mégis szerényen így felel: „Az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint”. És képzéjüket csak el, ezután nem ténlenkedik, hanem útnak indul idős rokonához, Erzsébethez, hogy segítségére legyen.

Nagy tanítás ez számunkra. Miközben a Megváltó második eljövételére várunk, mi sem ténlenkedhetünk. Az ígért, a jó hír birtokában is – vagy éppen ezért – segítenünk kell másokon. Így leszünk igazán méltók a nagy ígért beteljesedésére.

András bácsi

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Maga a pápa számos alkalommal erőteljes és jól kidolgozott nyilatkozatokat tett erről a témáról (pl. a 2009. január 1-jét béke világnapra küldött üzenetében); ugyanígy a Szentszék képviselői az ENSZ-ben és egyéb nemzetközi fórumokon.

Imádkozunk a Szentszékkel, hogy ez a válság, amely egyaránt jelenthet veszélyt és kedvező lehetőséget, tegyen minket egyre alkalmasabbá arra, hogy tartós változást hajtsunk végre. Nem folytathatjuk azzal, hogy pusztán gyalazzuk azt az egyenlőtlenséget, amely fennáll a gazdagok fogyasztásának magas szintje meg a szegények helyzete között (igaz, hogy ez utóbbi egyre tragikusabbá válik, akár országokra, akár személyekre vonatkoztatjuk). A jelenlegi válság kedvező alkalom arra, hogy komolyan elmozduljunk másféle lehetőségeket megengedő gazdasági formák felé (ilyenek pl. a kölcsönösönként nyújtó bankok létesítése, a becsületes kereskedelem megteremtése). A rossz időszak megmutatta, hogy amikor a politikát igazán összekapcsoljuk a közjóra irányuló törekvessel, pár hónap leforgása alatt óriási pénzeszközöket lehet előteremteni a pénzpiac megmentésére. Igenis lehetséges nagy megoldások érdekében összehozni nagy erőforrásokat.

Imádkozunk, „hogy a világgazdaságot az igazságosság és a méltányosság ismérvei szerint vezessék, számításba véve a népek, különösen a szegény népek valós szükségleteit”.

II.

Missziós szándék: Afrika egyházai

2009. október 4-től 25-ig tartották Rómában a Püspökök Színódusának második afrikai ülését. Témája: „Az Egyház Afrikában a kiengesztelődés, az igazságosság és a béke szolgálatára. »Ti vagytok a föld sója; ti vagytok a világ világossága.«” Ez a második ülés kapcsolódott az 1994-es első üléshez: „Az Egyház Afrikában és evangé-

„lehajolt és újjával írni kezdett a földön”. Ez az egyetlen evangéliumi hely, ahol azt olvassuk, hogy Jézus írt valamit. Mit írt? Nem tudjuk, homokba írta. Bármint is írt, azok ellen írt, akik az asszonyt megvádolták. Valamit, amit ők is megszegték... Egy újj. Valamire vagy valakire mutathatunk vele... A farizeus ujjja az asszonyra mutat: az ott! Ez a mozdulat ölni akar, át-dőf, felnyársal. Jézus ujjja. A mulandóság porába író, figyelmeztető, ugyanakkor megszabadító, életet újjmózdulat. Ez az ujj nem pálcát tör, hanem reményt ad. Egy új, megváltozott élet felé mutató ujj: „Menj, de többé ne vétkezzél!”.

Pál atya

lizáló küldetése a 2000. év felé tartva. »Tanúim lesztek.« Afrika mintegy 660 püspöknek jó egyötöde vett részt az ülésen, más főpásztorokkal és szakértőkkel együtt, összesen 244-en, amelyek tizenet a még ezután megjelenő pápai dokumentumban kerül majd összefoglalni megfogalmazásra.

A színódusi felszólalások egy-két részlete hozzásegít ahhoz, hogy konkrétan mi-ért is imádkozzunk.

– Turkón bíboros fő relátor felidézte a világgréz súlyos problémáit: a szekták terjedése, etnikai összefüggések, elvándorlás, a hagyományos házasság válsága (család, szexualitás, abortusz, fogamzásgátlás, génműanyagok), drog- és fegyverkereskedelelem, klímaváltozás (szárazság, áradások, éhínség).

– Afrika a jövő világgréze. Az elkövetkező 40 évben erős népességnövekedés várható: 2050-ben kétféleképpen lesz lakosainak száma, a mostaninál kétszerese. Potenciális munkaerő- és energiaforrásai azonban csak akkor válnak valóssá, ha Afrika felszabadul az éhez és a rosszul tápláltság igája alól. A közéletben meg kell változtatni a demokráciát, a jog elsőbbségét, a törvényességet, a független igazságszolgáltatást. Alapvető az élelmiszeri biztonság; az elmúlt két évben az éhséglázadások 22 ország kormányait ingatták meg.

– A színódusi atyák keserűen említették meg, hogy a társadalom egyre inkább eltávolodik a hagyományos értékektől; különösen sok támadás ér a családot és a házasságról alkotott felfogást. Az egészséges családok fenyegetik a szegénység, a konfliktusok, különféle hiedelmek, mágiás gyakorlatok, malária és AIDS. A nők helyzete (csupán némileg) javult.

– A színódus természetesen nem valami sajátos ENSZ-ülés, hiszen központi témája Krisztus, a kiengesztelődés, az igazságosság, a béke.

Imádkozunk, „hogy Afrika egyházai a földréz minden vidékén jelei és eszközei legyenek a kiengesztelődésnek és az igazságosságnak”.

Claudio Barriga SJ – Nagy Ferenc SJ

MIÉRT NEHÉZ A PÁRBESZÉD?

Miért nehéz az ortodox zsidóknak a katolikusokkal való párbeszéd? – a kérdésre Mordehai Levi, Izrael szentszéki nagykövete a vatikáni napilap, a L'Osservatore Romano január 13-i számában válaszol annak kapcsán, hogy XVI. Benedek január 17-én a római zsinagógába látogatott. A diplomata megalapítja, hogy míg a zsidóság általában véve támogatja a legmagasabb szintű hivatalos párbeszéd folytatását az izraeli Központi Rabbínatus és a Szentszék között, az ortodox zsidók szkeptikusok ez ügyben.

A nagykövet szerint a legfőbb akadályt az jelenti, hogy a zsidók többségének nincs szüksége másokra ahhoz, hogy meghatározza saját vallási önazonosságát. Nem tart igényt semmiféle más teológiai utalásra a Biblián kívül, amely kimondja, hogy a zsidók Isten választott gyermekei. Ez a kiválasztottság nem jelentett mindig áldást a történelem folyamán – állapítja meg Mordehai Levi. Kezdetekben a zsidóság nem volt ellenséges a prozelitizmussal szemben; az ókorban tagadhatatlanul magába olvasztotta a görög-római kultúra elemeit. A száműzetés idejében azonban a zsidók olyan környezetben éltek, amely gyakran ellenséges volt irányukban, és mindig arra törekedett, hogy más vallásra térítse őket.

A L'Osservatore Romano cikke felidéz Maimonides, a XII–XIII. században élt zsidó vallásbölcse akádját, aki 1180-ban összeállította a zsidó törvények héberül írt kodifikációját, a Misne-Tórát (a Tóra ismétlése). Művét Josef Caro rabbi a XVI. században foglalta össze. 1560 körül megírta az életviteli szabályokat tartalmazó Sulhán Aruh című könyvet. Az ún. „há-láchához”, zsidó jogrendszerhez ragaszkodó ortodox zsidóság ma nagyrészt ebből merít. (Háláchá annyit jelent, mint járható út, járható ösvény). Caro rabbi célja az volt, hogy mindenáron megőrizze a hagyományt és a túlélés technikáját, még Izraelben is, az egyetlen olyan társadalomban, amelyben a zsidók képviselik a többséget.

Tény, hogy a reformzsidóság és a konzervatívok nyitottabbak a keresztényekkel folytatott párbeszédre, mint az ortodoxok – írja Izrael szentszéki nagykövete. Ez amerikai élettapasztalatuk révén lehetséges, mivel társadalmuk szerves része a különféle etnikai és vallási csoportok együttélése. Az ortodox zsidóság legfőbb tekintélye Amerikában Soloveitchik rabbi, aki nem helyeselte az olyan vallásközi párbeszédet, amely a katolikusokkal a hit alapértelmeinek megvitatását célozta. Ugyanakkor nem utasított el egy olyan dialógust, amely a társadalmi együttélés javulását, a közjót szolgálja. Ezért a katolikusokkal folytatott párbeszéd úgynevezett „könyv” témákra korlátozódik, mint a bioetika, a környezetvédelem, az erőszak, vagyis amelyek nem érintik a valláspolitikai kérdéseket; továbbá nem tartalmaznak olyan tanbeli alapértelmeket, mint a Credo, a Szentháromság, a Messiás eljövetele, a szentségek.

A zsidóság nagy többsége a diaszpórában úgy éli meg életét, mint egy sérelmes küzdelmet a túlélésért. Úgy érzik, hogy a katolikusok szüntelenül meg akarják téríteni őket, kedvesen vagy sokszor erőszakosan. A zsidóság ellenérzé-

Ortodox zsidók imádkoznak a Sirató-falnál

se a kereszténységgel szemben már az ókorban is jelen volt. Ez a zsidóság körében létrejött „családi szétzakadásnak” tudható be, amelyben mindkét fél versengett egymással, hogy elnyerje Isten jóindulatát. Az első keresztény közösség elszakadt a hagyományos zsidóság kötelékétől. E folyamat nagy hitvita-irodalmat hívott életre, amelyből kivették a részüket a zsidók is. Ez az ellenszenv Európában tovább folytatódott a középkorban, sőt rituális formában néhány zsidó imában is megfogalmazódik. Sok ortodox zsidó nem lépett be templomba, és nem kívánt kereszttel szembesülni.

Izrael szentszéki nagykövete a L'Osservatore Romano hasábjain pavlovi reflexhez hasonlítja az egykori trauma még ma is tartó következményeire: fűződo magatartást. Egy múltbeli súlyos és fájdalmas seb minden alkalommal újból felszakad, amikor az áldozat hűbére jelképekkel kerül szembe. Van továbbá egy láthatatlan akadály is, amelyről nem esik szó. Minden párbeszédben jelen van az alapvető kíváncsiság, hogy jobban megismerjük beszédpartnerünket. Tolsztoj írta a Háború és békeben: „Mindent megérteni annyit jelent, mint mindent megbocsátani”. Lehet, hogy a zsidók, akik még ma gubban hordozzák a sérüléseket, kerülni kívánnak minden olyan helyzetet, amelyben meg kell bocsátani, különösen, ha az illetőt – helyesen vagy tévesen – a hóhér képviselőjével azonosítják.

A zsidó áldozatok látszólag képtelenek arra, hogy feloldozzák el engene vagy a közelmúltban testvéreik ellen elkövetett gonosztevéteket. A katolikusok hozzácsokták a heti gyónás gyakorlatához, hogy feloldozást kapjanak. A zsidóságnál is létezik ez a szertartás, azonban csak egy évben egyszer, a Jom Kippur alkalmával. Ekkor kérjük Isten feloldozását és bocsánatot testvéreink számára – fejezi be cikkét Mordehai Levi, Izrael szentszéki nagykövete.

(Vatikáni Rádió)

A DÉLIBÁB SZÍNHÁZ PÁRIZSBAN

A legtöbb Párizsban élő idős magyar ember az unokáját is elvitte a komáromi Délibáb Színház előadására. Az utazásról a társulat egyik vezetőjét, Mikolasek Zsófiát kérdeztük.

– Színházunk egy korábbi tagja igen jó kapcsolatot ápol a Párizsi Magyar Katolikus Misszióval. Az ő meghívásukra látogattunk el Párizsba, ahol egy betlehemes mutatványt és az ottani katolikus közösség tagjainak. Ezt az előadást már egy évvel korábban láthattuk a komáromi közönség, a párizsi bemutatóra azonban kissé átkoreografáltuk a darabot, változtak a szereplők, a legnagyobb újtás pedig az élőzenei kíséret volt. Társulatunk apraja-nagyja több héten át gyakorolt, de megérté a fáradságot.

Az ottani katolikus közösség nagyrészt idős emberekből áll, legtöbbjük az unokájával érkezett a betlehemes bemutatójára. Nagyszerű érzés volt látni, hogy ezek az idős férfiak és nők velünk együtt énekeltek a dalokat. Sokan meghatódtak az előadáson, néhány néző szemébe még könny is gyűlt az emlékek láttán. Ennél nagyobb elismerés pedig nem is kell – olvashattuk a Tatabányán megjelenő 24 Óra című újság január 31-i számában. □

Floridai levél

NE HALAT –
HÁLÓT

Az ismert angol közmondás változata a „Ne halat – hálót”. Az eredeti jóval hosszabb: *Halat adsz valakinek – egy napra van mit ennie, megtanítod horgászni – ellátod egész életére.*

Dan West amerikai farmer a mondásban rejlő igazságot a maga gyakorlati módján megváltoztatta: ne egy csupor tejet adj, hanem tehent! Ez a gondolat lett az alapja a kezdeményezéséből kinőtt, 1944-ben alapított Heifer International, Nemzetközi Úszó altruista szervezetnek, amely mára 125 országban lát el rászoruló családokat „háló”-val, illetve, ahol az előfeltételek lehetővé teszik: naposcsibékkal, kiskacskákkal, bárányokkal, növények lánccal, facsemetékkel, üszökkel, vetőmaggal... sorolhatnám.

A Heifer International központja az Arkansas állambeli Little Rock-ban van. Célja az éhség megszüntetése, de legálább csökkentése, ugyanakkor földünk védelme. Alap gondolata a múlt század 30-as éveinek Európájába, a polgárháború sújtotta Spanyolországba vezet. Dan West egy amerikai egyházi segélyszervezet tagjaként közvetlenül látta a szenvedő nép nyomorúságos helyzetét. Hazajöve ez ösztökölte a cselekvésre. És bár számtalan hasonló organizációról tudunk, a Heifer, kettős céljával, kilóg a sorból. Nemcsak ajándékokat oszt szét és teremti meg az önállóság, önállósulás, önbecsülés alapját, de programjával hozzásegíti, sőt kötelezi az elfogadók, hogy a hozamból – meghatározott kulcs alapján – másoknak is juttassanak, megteremtve ezzel az egyre erősödő, jól működő közösség alapját.

De mi haszna a kiscsirkéből, vetőmagból annak, aki eddig azt sem tudta, mit kezdjen velük. A Heifer ebben is segít. Három USA-beli központjában tanulnak azok a munkatársak, akik az új tulajdonosokat megtanítják az adományok helyes felhasználására, hogy ne vesszen kárba semmi, kerüljön bárhová, Kínába, Thaiföldre, Albániába... De nemcsak felnőttekkel, gyerekekkel is foglalkoznak, mert tudott, hogy ők nagyon szeretik az állatokat. (Hondurasban éjszakára beviszik magukkal az állatokat a kunyhóba, ne hogy ellopják őket.) A kiképzésbe tehát bevonják a gyerekeket is, ez azonban elsősorban a nőket érinti, mivel ők gondoskodnak a családok eltartásáról, a szedgetéstől, vízhozástól, a gyermekneveléstől az egész napot kitöltő létfontosságú mozzanatokig. (A világ szegényeinek 70%-a nő!) A kenyai Lydia Mbnaya 200 kilométert gyalogolt, hogy eljussan a Heifer fejtágitó előadásaira. A Romániában élő kis Lavinia pedig, családjával és a hasonló helyzetűekkel nemcsak egészségesebb élelemhez jutott, nagyot javult az életszínvonaluk is.

De honnan keríti elő a Heifer a rengeteg pénzt, és valójában mennyit fordítanak a segélyekre? Nos, világunkban ritka jelenség – és megnyugtató tudni –, hogy az adományok zöme valóban a végcél szolgálja. „Adományod eljut az éhség hátán tengődőkhöz, segít nekik a túlélésben. Ezen túlmenően megteremt az önállósuláshoz és az egészséges közösségek kialakulásához vezető alapot”. A Heifer legbőkezűbb adományozója a Microsoft megalapítója, Bill Gates és felesége, Melinda. Eddig 42 millió dollár támogatást nyújtottak. Ez a legnagyobb összeg, amit valaha is kaptak. De ott vannak a „kisemberek” is a maguk 10-20 dollárjával, igazolva a gyerekkori persely motívját: Sok kicsi (valóban) sokra megy.

Bitsky Ella, Sarasota

AZ ÖRDÖG TRAGÉDIÁJA
MÜNCHENBEN

A Münchener Állami Operaház február végén magyar opera világbemutatójának színhelye volt. Bajorország kulturális költségvetéséből jelentős összeget fordítanak új operák megrendelésére. Ebben a szellemben kapott megbízást a világhírű magyar zeneszerző és karmester, Eötvös Péter olyan korszerű zenemű komponálására, amely választ keres a XXI. század kihívásaira. Az új Eötvös-opera librettóját Albert Ostermaier, az egyik legjelentősebb német drámaíró szerezte. Ostermaier librettója Madách Imre nemzeti drámáját, Az ember tragédiáját, az ember Faustot ülteti át a XXI. századba. Az alakok tehát Madáchtól valók, azonban az operai feldolgozásban egészen más a szereplők konstellációja és a darab cselekménye. Lucifer körbevezeti Ádámot és Évát a konfliktusokkal, félreértésekkel, bizonytalanságokkal teli világban – a virtualitás és a science fiction világában. Jóllehet úgy tűnik,

hogy mindent ő irányít, a végén mégis kockára kerül Lucifer egzisztenciája: a Gonosz leválik alakjáról és új formát ölt. Ezáltal Az ördög tragédiája az ember tragédiájává lesz, aki nem képes többé kordában tartani magában a gonoszt. Az ördög tragédiájában Lucifer társait is kap: Lucyit, aki voltaképp mindenki ellen van. A 12 képből álló opera végén az ősmítosz Lilithjeként, Ádám első feleségként ismeri föl saját identitását. Az új művet komikus-utópisztikus operaként határozza meg Eötvös Péter zeneszerző, mert véleménye szerint a világ sok gonoszsága nem az ördögtől jön, hanem belőlünk, emberből – ezt azonban ironikus távolságtartással szemléli a darab, amely utópisztikus, mivel sok minden fikció benne. Mégis a figyelmes néző ráismer korunk vezér-jelenségére, a médiának a bűnt elbagatelizálni igyekvő kórusára, a jót rosszal összeemosó igyekezetére, az erkölcsi értékek lemosolygására. Eötvös Pé-

ter új művét a Bajor Állami Operaházban Kovalik Balázs, a Magyar Állami Operaház művészeti vezetője állította színpadra. Kovalik egy interjúban elismeréssel méltatta a Bajor Állami Operaház bátorságát, hogy rendszeresen mer olyan zeneműveket megrendelni, amelyek szerzői a XXI. század problémáira keresik a megoldást. Mind ezt azért teheti meg, mert a közönség – ellentétben a magyar operatagozók zömével – nemcsak Mozart, Verdi vagy Strauss üzenetét fogékony, hanem kíváncsi arra is, hogy mit üzen neki a kortárs művész. Ez teszi lehetővé Eötvös Péter számára is, hogy egyik operát a másik után komponálja. Művei szerves részeit képezik a világ vezető zenekari, kortárs zenei együttesei és fesztiváljai által játszott programoknak. A Magyar Kultúra Követe, a Kossuth-díjas zeneszerző és karmester immár öt operája rendszeresen műsoron van Európában és az Egyesült Államok vezető dalszínházaiban. Vincze András

AZ ÚR IMÁJA

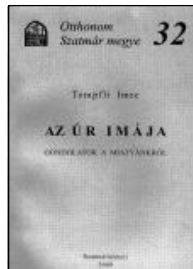
Tempfli Imre új könyvéről

Templomban, temetőben, beteg ágya mellett, amikor bajban vagyunk – mondjuk a Miatyánkot. Mondjuk kétségbeesésünkben (legritkább esetben örömlélemben), mondjuk némi reménnyel, mondjuk hagyományból. Mondjuk, de legritkább esetben mondjuk tudatosan, pedig a gépiesen mondott ima mit sem ér.

„Még egész kicsi gyermekként hallottuk a Miatyánk imádságának szavait, és hamarosan együtt imádkoztuk otthon vagy a templomban. Mindvégig gyermekek maradtunk, mert rájöttünk, hogy a nagy egész előtt mi csak kicsi, csodálkozó gyermekek maradtunk. Felnőttként is imádkozunk a »mennyei Atyához«, mert hiszünk abban, hogy Ő vezeti életünket, és mindig rajtunk tartja tekintetét.

Az ima meghitt beszélgetés Istennel. Az ima az emberi szívnek Isten cí-

mére küldött e-mailje, a lélek szánya, amely éke felé emel.” – írja Tempfli Imre legújabb kötetének bevezetőjében.

Az Orthonon Szatmár megye könyvsorozata 32. darabja jelent meg a napokban, címe: Az Úr imája, gondolatok a Miatyánkról. Szerzője, Tempfli Imre végigelenzi legszebb imáinkat, úgy is mondhatjuk, hogy megtanít imádkozni. Bármikor elhadjuk az Úr imáját, de nem tudunk imádkozni, mert sem szemléileg, sem lelkiileg nem

vagyunk jelen az imában. Mondták valamikor az elmúlt diktatúra „szentjei”, hogy jobb lenne, ha a hit helyett gondolkodnánk az emberek. Tempfli Imre könyve megtanít gondolkodni imádkozni.

A soron következő ünnepek előtt, majd a lelki béke csendjében legszebb ajándék ez a könyv kicsiknek és nagyoknak. A Miatyánk ezer éve otthon van Szatmár megyében, Tempfli Imre könyve pedig segít bennünket, hogy mi otthon legyünk a Miatyánknak.

A könyv beszerezhető: Szatmáron: Szentlélek Plébánia Szatmárnémeti, Merlós Tibor RO-440182 Szt. Mare, Str. Sanatarii - K 17/A, Tel.: +40-361-401-255 szentlelek@sm.rdsnet.ro Stuttgartban: Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffler-Str. 30., D-70186 Stuttgart. Tel.: 0711-2369190, mission@stuttgart-magyarok.de

Csirik Csaba

A HUMÁNTÖKE ÉS
A CSALÁD

Európa népessége csökkenőben. Európa előregszik. A társadalom előregedése két dologból fakad: egyrészt nagyobb a várható élettartam. Ez nagyon jó. Másrészt csökken az ún. termékenységi ráta, így csökken az eltartott fiatalok aránya. Ez már kevésbé megnyugtató. Több, viszonylag nagy létszámú generáció él egymás mellett. Korunk az első a világ történelmében, amikor a társadalmakban az idősek aránya meghaladja a fiatalokét.

Ennek a ténynek beláthatatlan pszichológiai, szociológiai, politikai és gazdasági következményei lesznek. Mégis, úgy tűnik, a mértékadó értelmiségi körök messze nem a súlyának megfelelően foglalkoznak a kérdéssel.

A társadalom még mindig nem realizálta, hogy a gyermek nem magánügy. Természetesen az, hogy ki, hány gyermeket vállal, valóban magánügy. Az azonban nem, hogy a társadalom hogyan tekint e családok helyzetére: megadja-e a valós esélyegyenlőséget a többi gyermek vállalkozóknak? Európa-szerte a családok szétesését látjuk. Stabil családi háttér mellett könnyebben vállalnak gyermekeket a leendő édesanyjak. Csakhogy, amint a demográfiai adatokat nézzük, a gyerekek nagy része már családon kívül születik. Lehet, hogy a probléma csak formális. Lehet, hogy együtt maradnak az együtt élők. Akkor tulajdonképpen miért is nem vállalják az elköteleződést? Bizonytalan státusú anyák kevesebbet szülnek. Kevesebb gyermek születése pedig azt jelenti, hogy hiány lesz jól képzett szakemberekből. Egy-egy gyermek felnevelése és taníttatása a családoknak sokba kerül. Az emberek nagyon is jól tudnak számolni: nem vállalják ezt az áldozatot.

Sokan azt gondolják, ha a nyugdíjrendszer tökéletesen alapra helyeződik, s ők ennek keretében megtakarításokat eszközölnek, akkor megtették mindent idős koruk biztosítására. A gyermeknevelésre részükről nincs feltétlenül szükség. Közgazdászok úgy fogalmaznak – lehet, hogy ez nem mindenki számára vonzó szóhasználat –, hogy a gyermeknevelés: humántőke-termelés. Hiába takarít meg valaki pénzt idős korára, az nem jelenti anyagi javak „félretételét” is. Nyugdíjas korunkra csak abból a tartóból vehetjük ki a részünket, amit az akkor élő nemzedék segítségével megtermelnek. Mindenképpen kell a termeléshez megfelelő mennyiségű és minőségű életmunka. A majdani munkaerő foglalkoztatásához természetesen anyagi tőkére is szükség van. Eppen ehhez az anyagi tőkefelhalmozásához járulhatunk hozzá a nyugdíjbefizetésekkel. Feltétve, ha a tökéletesen rendszerben azokat reálbefejeztésként forgatják át. Elméletileg a nyugdíjirányék fizetésével a nemzeti működő tőkevagyon egy részének tulajdonosává válunk. Ez gyakorlatilag is igaz, közvetlen, a nyugdíjalapok befektetési politikájától függően. Ha fel akarjuk – mert fel kell – élnünk a megtakarításainkat, akkor a befektetéseket el kell adni. De kinek? Annak, aki maga éppen a megtakarítás fázisában van. Tehát: kell, hogy legyenek olyan utánunk következő generációk, akik a mi megtakarított vagyonunkat „átveszik”, s nekünk szükséges járadékok pénzformáját biztosítják. Hogy aztán később majd ők is „átadassák” az általuk birt vagyon – mert a nyugdíj célja megtakarítás bizony vagyon – az utána jövőeknek. Ezért is szükséges van kellő létszámú következő generációra.

A dologi vagyon emberi erővel kell működtetni. A technikai haladásnak hála, egyre inkább képzett munkaerővel. S ez a másik ok, amiért szükségesszerű (Folytatás a 7. oldalon)

CLERICUS CUP – IDÉN NEGYEDSZER

Négyszáz pap részvételével 16 csapat mérő össze erejét a Klerikus Kupán február 20-tól kezdődően. A Tarcisio Bertone bíboros, vatikáni államtitkár támogatásával elindított Clericus Cup megnyitóján részt vett Claudio Paganini, a Clericus Cup elnöke és az olasz futballszövetség vezetője, Giancarlo Abete. A mérkőzések helyszíne a Vatikán közvetlen közelében található Oratorio San Pietro egyházi

sportterület. A döntőre a római olimpiai stadionban kerül sor májusban.

A legkülönbözőbb országokból, így például Svájcól, Németországból és Pápua Új-Guineából származó játékosok is részt vesznek a bajnokságon. A labdarúgók életkora 19 és 57 év között van. A kupán katolikus egyetemes papjai, nemzetközi papi kollégiumok tagjai és szemínáriumok növendékei vehetnek részt Rómából és környékéről. □

„EGY IDEIG MÉG HALLOTTÁK, AHOGY IMÁDKOZNAK”

Helyszíni beszámoló Haitiből

A Haiti fővárosában tartott szerzetesi konferencia résztvevői éppen távozni készültek, amikor összedőlt az épület. A romok összelapították a buszt, ami huszonötök koporsója lett. A busszal együtt temették el őket – olvashatjuk Kurian Mathew Vayalunkal atya, a budapesti nunciátúra titkárának helyszíni beszámolójában, amely a Magyar Kurír hírportálján jelent meg.

Késő este értünk az apostoli nunciátúrára. Bernardito Auza apostoli nuncius fogadott bennünket. A nunciátúra egy hegy tetején áll, a kertből jól látszik a város. Az éjjeli város. Úgy tűnik, mintha minden rendben lenne. Fényeket látni...

Hát... – gondoltam – nem is olyan komoly a helyzet. De nem tudtam és nem is tudatosult bennem másnapig, hogy azok a fények csak a menekülttábor ideiglenes lámpái.

Orvosok és önkéntesek csatlakoztak hozzánk.

Felszolgálták a vacsorát. Egyszerű étel... persze mi mást is várhatnánk ebben a helyzetben. Mindenki nyugodt volt. Izgalomról, művészetéről, utazásról beszélgettek. Nem úgy tűnt, mintha nagyon aggódának az úgynevezett „földrengés sújtotta emberek” miatt...

De nagyot tévedtem! Szándékosan tereltek el a figyelmüket: nagyon megviseltek őket, hogy egész napjukat szerencsétlenül járt emberekkel töltötték. A következő nap is vissza kell menniük ugyanabba a helyzetbe.

Vacsora után a nuncius felajánlotta, hogy akik félnek a házban maradni, aludjanak a kertben felállított sátrakban. Én a házban maradtam. Néhányan a kertbe mentek. (A földrengés követő utórengek miatt az emberek félnek a házakban tartózkodni, így legtöbbször a szabad égt alatt alszanak.)

Vasárnap reggel.

Korán keltem, összekészültem, és kimentem a kertbe, ahol sétálva imádkoztam. Lassan előtűnt a város a fényben.

Istenem! Nem hiszem el... maga a pokol. Az egész város összedőlt, alig néhány épület maradt... nem tudtam visszafogni könnyeimet.

Miséztünk a kertben, közel száz ember jelenlétében.

A mise után gyors reggeli.

A nuncius nagyon boldog volt, mert jó pár nap után kapott friss kenyeret. A földrengést követő napokban munkatársaisal rizsen és babon éltek, amíg az első segélyszállítmány meg nem érkezett Santo Domingo-ba. Innen rendszeresen érkezik víz és élelmiszer. Mivel sok önkéntes tartózkodik a nunciátúrán, nagy szükség is van rá.

Reggeli után a nuncius levitt minket a városba.

Néhány biztonsági őr is volt velünk. Az emberek időről időre agresszívvá és kiszámíthatatlanná válnak. Ez természetes, hiszen az összetört, kétségbeesett ember sokszor hoz rossz döntést.

Közeledett a város...

Összedőlt házak... megrongálódott autók... emberek mindenfelé... csak ülnék... legtöbbjük még sokkos állapotban. Mindenüket elvesztették. Sok apró sátor áll az út szélén... ez minden.

A nuncius elmondta, hogy a földrengést követően az emberek pánikba estek, otthagyták autójukat az úton, és fel-alá rohagáltak. Kétségbeesés és zavarodottan. Most már megnyugodtak, és próbálják elfogadni a helyzetet.

Elmentünk a nagyszemináriumba, Turgeau-ba... hihetetlen. Semmi sem maradt belőle! Csak egy halom beton. A holttestek még mindig a romok közé szorultak. Érezni a rothadó testek szagát. Sok szeminarista veszítette életét, néhányan megmenekültek, mert kiugráltak a nyitott ablakokon.

Találkoztunk egy professzorral. Ő maga megmenekült a tragédiából, de rengeteg diákját elvesztette. Remegő

hanggal mondta el, miket élt át. A romok közt egy professzor és három szeminarista fekszik még. Egy ideig még hallották, ahogy imádkoznak, reménykedve várták a segítséget. De lassan mind elhallgattak. Se hang, se imádság nem hallatszik már... csak csend és a rothadó testek szaga. Senki sem tudja, mikor tudják kiszabadítani testüket. Nincsenek nagy gépek, amelyek fel tudnák emelni a romokat a holttestekről.

A cazeau-i nagyszeminárium is teljesen összedőlt. Micsoda tragédia!

Következő állomásunk a Szent Szív-plébániatemplom volt. Teljes pusztulás. Az egyetlen, ami épen maradt, a templom előtt álló kereszt. Igen, Jézus ott van a kereszten, és együtt szenved szenvedő népével. A plébános ki tudott menekülni. Most egy sátorban él, és segíteni próbál megmaradt hívein.

A Szent Szív-templom is teljesen elpusztult. Az egyetlen, ami épen maradt, a templom előtt álló kereszt

14 katolikus templom dőlt össze teljesen, vagy sérült meg igen súlyosan Port-au-Prince-ben. Szerzetesházak, közösségi házak, iskolák és kórházak... Az Egyház igen sok épületet elvesztette.

A Szent Szív-templommal szemben található a szerzetesközösségek központja. Gyönyörű, új épület volt. Most csupán egy rakás beton. Sok szerzetes veszítette életét benne, mivel a földrengés idején épp konferencia zajlott Zilda Arns Neumann brazil orvos vezetésével. A résztvevők egy csoportja épp távozni készült egy kisbusszal, amikor összedőlt az épület, maga alá temetve őket. 25-en ültek az összelapított buszban, amely végül koporsójuk is lett. Később a busszal együtt temették el őket. Most már együtt utaznak a menny felé.

Következő állomásunk a Szent Ferenc Kórház. Ez a főváros legrégebbi és legjelentősebb kórháza, amelyet az érsekség tart fenn.

A látvány megrendítő volt. Az épület 90%-a összedőlt. Még mindig sok holttest van a romok alatt. Rengeteg gyermek és édesanya. A szülést is összedőlt, és tanúk szerint még sokáig lehetett csecsemőrást hallani a romok alól... de lassan elhallgattak, és csend lett.

Most a kórház udvarán ápolják a sebesülteket és a beteget sátrakban. Rengeteg amerikai orvos és önkéntes dolgozik éjjel-nappal.

A műtő egy egyszerű fészter. Közel száz beteggel találkozunk. Sokan minden rokonukat elvesztették.

Az egyik amerikai orvos elmondta, hogy tíz napja van itt, rengeteg borzalmat látott. Hálás, hogy a nunciátúrán aludhat, ahol a nuncius nagylelkűen gondoskodik ételről és szállásról a kertben. Reggel 6-kor kezdenek a kórházban, ebédre csupán egy szendvicset és egy üveg vizet hoznak magukkal. De néha még a szendvicüket is megosztják a betegekkel.

Találkoztunk a kórház egyetlen gyermekorvosával is. Egy helybeli. Mindezt elvesztette... az autójában alszik... mégis mindent elfelejt, amikor a kórházban dolgozik. Közel húsz órát naponta... rengeteg gyerek van. Néhány önkéntes igyekszik segíteni a gyermekek lefoglalásában.

Körbesétáltunk a sátrakban... próbáltunk mindenkihez szólni pár szót... rájuk mosolyogni... örültek neki... legalább valaki figyelt rájuk... boldogok... túlélték.

A gyermekek sokat sírnak... édesanyjukat szölgöngyözték...

A kórházból a székesegyházhoz és az érsek házához mentünk. Semmi sem maradt belőlük. A nuncius megmutatta a helyet, ahol Miot érseket megtalálták. Helyőnk és titkárs is követte a menny felé vezető úton.

Az érsekkel együtt hat pap halt meg.

Az egykori lenyűgöző szépségű székesegyház most csak romhalmaz.

Sok sátrat láttunk... mindenfelé emberek bolyongtak... nem tudják, hova menjenek és mit csináljanak.

Ahogy elhaladtunk a kocsival, hallottuk az emberek kiabálását: „éhesek vagyunk, ételt, vizet kérünk”.

Oly sok szervezet dolgozik és próbál segíteni, de hogyan lehet kétféle emberrel etetni? Óriási feladat, de sok kéz fog össze... csodák történnek.

Bücsűzárók a nuncius azt mondta, ez csupán a jéghegy csúcsa. A pusztulás 90%-os a városban... ha nem teljes.

Most már tudom, hogy milyen komoly a küldetés. Meg kell szerveznem az étel és az egyéb nélkülözhetetlen felszerelések rendszeres szállítását a nuncius listája alapján.

Összejöveteleket és találkozókat kell szervezni Haiti megsegítéséért.

Szeretnénk megkönnyíteni a Haitibe dolgozni érkező delegációk és önkéntesek útját. Legtöbbjük vízum nélkül érkezik, és ránk vár a feladat, hogy megszerezzük a vízumot.

Nagylelkű adományozókat kell találni és anyagi támogatást szervezni az új építkezéshez.

Istennek hála, Eric atya állandó kapcsolatban marad velünk, így a Santo Domingo-i iroda a haiti nunciátúra meghosszabbított keze lehet. Amit nem tudnak elintézni, azt mi próbáljuk megoldani.

A legsürgősebb, hogy szerezzünk egy röntgengépet és néhány mobilvételet a kórházaknak, valamint egy munkagépet, hogy ki lehessen emelni a holttesteket.

Van egy nagyon fontos ügy.

Három sebesült van a Szent Ferenc Kórházban, akiknek gerincsérülésük van, és szinte teljesen lebénultak. Azonnali operációra van szükségük. Légimentővel Santo Domingo-ba kell szállítani őket.

Igen... rengeteg mindent kell tenni... megsegíteni...

Eszembe jut a Szent Szív-templom előtt álló kereszt.

Ott van azon a kereszten, kifeszítve karokkal... hogy átéljen mindenkit.

A szeme csukva... de mindent lát...

(MKPK Sajtószolgálat)

ISTEN...

(Folytatás az 1. oldalról)

A seditag jelentti ugyanis egyrészt Izrael Istene akarátának teljes elfogadását, másrészt a felebaráttal szembeni igazságosságot (vö. Kiv 20,12–17), különösképpen a szegénnyel, az idegennel, az árvával és az özvegyel szemben (vö. MTörv 10,18–19). A két jelentés azonban összefügg, mert az izraelita számára a szegénynek adni nem más, mint az Istennek járó viszonzás, aki irgalmas volt inségben lévő népéhez. Nem véletlen, hogy a törvénytáblák átadása Mózesnek a Sinai-hegyen, a Vörös-tengeren való átkelés után történik. Azaz a törvény meghallgatása feltételezi az Istenben való hitet, aki előbb meghallgatta népének siralmát, és „leszállt, hogy kiszabadítsa az egyiptomiak hatalmából” (vö. Kiv 3,8). Isten odafigyel a szegény kiáltására, és cserébe azt kéri, hogy hallgassák meg őt: igazságosságot kér a szegény (vö. Sir 4,4–5,8–9), az idegen (vö. Kiv 22,20), a rabszolga iránt (vö. MTörv 15,12–18). Ezért ahhoz, hogy belejünk az igazságosságra, ki kell lépünk abból az illúzióból, hogy elég vagyunk magamnak, abból a mély bezártságból, amely maga az igazságtalanság gyökere. Más szóval annál is mélyebb „kivonulásra” van szükség, mint amit Isten Mózes által tett, a szív megszabadulására, amit a Törvény szava önmagában nem tud megvalósítani. Van tehát egyáltalán az embernek reménye az igazságosságra?

Krisztus, Isten igazságossága

A keresztény örömhír pozitív választ ad az ember igazság iránti szomjára, ahogy Pál apostol a Rómaiakhoz írt levelében megerősíti: „Most azonban Isten igazsága nyilvánvalóvá lett, függetlenül a törvénytől... ugyanis a Jézus Krisztusban való hit által nyertik el mindazok, akik hisznek benne; különbségtétel ugyanis nincsen. Mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözök Isten dicsőségét, s így megigazulnak ingyen az ő kegyelméből a megváltás által, amely Jézus Krisztusban van, akit Isten rendelt hit által való engesztelésül az ő vére által” (Róm 3,21–25).

Milyen tehát Krisztus igazságossága? Elsősorban a kegyelemből származó megigazulás, amelyben nem az ember az, aki helyrehoz, vagy gyógyítja magát és másokat. Az a tény, hogy az „engesztelés” Jézus „vére” által történik, azt jelenti, hogy nem az ember saját áldozatai szabadítják meg őt bűnei súlyától, hanem Isten szeretetének gesztusa, amely a legvégsőig megnyílik egészen addig, hogy az emberre szállt „átkot” magára veszi, hogy cserébe az Istennek járó „áldást” adják neki (vö. Gal 3,13–14). De ezzel rögtön egy ellenvetés merül fel: milyen az az igazságosság, ahol az igaz meghal a vétke miatt, a vétkes pedig cserébe megkapja azt az áldást, ami az igaznak jár? Így ki ki nem az ellentétét kapja annak, „ami megilleti”? Valójában itt mutatkozik meg az isteni igazságosság, amely egészen más, mint az emberi. Isten, Fián keresztül megfizette szabadulásunk árát, mely tényleg hatalmas ár volt. A kereszt igazságossága láttán az ember fellázadhat, mert az nyilvánvalóvá teszi, hogy az ember nem független lény, hanem szüksége van egy Másikra ahhoz, hogy teljesen önmaga legyen. Krisztushoz megérni és himni az Evangéliumban valójában ezt jelenti: kilépni a függetlenség illúziójából, hogy felfedezzük és elfogadjuk saját rászorultságunkat, másokra és Istenre, az ő megbocsátására és barátságára.

A hit egészen más, mint egy magától értetődő dolog: alázat kell annak elfogadásához, hogy szükségünk van arra, hogy valaki Más megszabadítson az „enyém”-től” azért, hogy ingyen nekem adhassa az „övet”. Ez kiváltképpen a bűnbánat és az Euchariszta szentségében történik meg. □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Fiume magyar emlékezete

A 19. század közepén egy francia utazó a következőket írta az adriai kikötővárosról: „Fiume az a magyar város, amelyben a horvátok olaszul beszélnek”. Skultéty Csaba „Fiume magyar emlékezete” című gyűjteménye a budapesti Országos Széchényi Könyvtár múlt évi kiállítását után, ez év február 19-től április 30-ig Debrecenben tekinthető meg, ahol erre az időre a Déry Múzeum fogadta be. A következő állomás – később meghatározott időben – maga Fiume lesz.

Megtalálták Pázmány sírját

Stanislav Zvolenský poszonyi érsek január 23-án bejelentette, hogy a Szent Márton-dóm szentélye alatt megtalálták Pázmány Péter földi maradványait.

A tavaly kezdődött ásatások kapcsán Halkó József egyháztörténész, a feltárás koordinátora elmondta: régi dokumentumok, főleg Knauz Nándor közlése alapján kezdtek keresni a sírt. Georadarral és magnetométerrel mérték fel a szentély alatti területet, régészekkel együttműködve, így bukkantak rá a sírra. A felfedezés részleteiről később, a maradványok alapos szakvizsgálata után adnak tájékoztatást.

Országos papi találkozók

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága a Papok éve megünneplésére országos papi találkozót szervez április 15-én Esztergomban, amelyre a határon túli magyar lelképásztorokat is várják. Az egynapos találkozó előadója P. Raniero Cantalamessa, a Pápai Ház szóoka lesz. A résztvevő püspökök és papok által közösen bemutatott szentmise a híveket is várják a bazilikába. □

Erősödik a bajor–magyar barátság

A szokatlanul nagy havazás ellenére is igen sokan jelentek meg a müncheni Bajor–Magyar Fórum újévi fogadásán a Hans Seidel Alapítvány dísztermében. A Fórum elnökszönya, Elisabeth Schösser üdvözölte a vendégeket, közöttük Kovács József müncheni főkonzul urat, akinek szolgálata Bajorország mellett Baden-Württemberg, Rheinland-Pfalz és Saarland tartományokra is kiterjed. Az ünnepi beszédet Erwin Huber volt bajor pénzügyminiszter, a Fórum kuratóriumának tagja tartotta. Beszédében különösen kiemelte a bajor–magyar kapcsolatok és barátság tartós szilárdságát. A felszólalók foglalkoztak a magyar parlamenti választásokkal, megemlékeztek az Erkel Ferenc-emlékéről és Pécs városának „Európa kultúrfővárosi” ünnepségeiről, a Fórum tervezett utazásáról Sopronba és Mattsee-be, különös tekintettel Németország újraegyesítésére.

Képünkön balról jobbra: Kovács József főkonzul, Günter Spaeth honorárfőkonzul, Elisabeth Schösser elnök, Erwin Huber volt bajor finansminiszter, Cserháti Ferenc püspök és Püspök László volt müncheni magyar főkonzul.

(Lang, Interpress)

AZ ÖKUMENÉ ELŐMOZDÍTÁSÁÉRT

Az ökümenikus párbeszéd elmúlt negyven évének eredményeit vitatták meg Rómában, a Keresztény Egység Elősegítése Pápai Tanácsa által február 8. és 10. között megrendezett szimpóziumon a katolikusok mellett az Evangélikus, Református, Anglikán és Metodista Egyházhoz tartozó teológusok.

2009 októberében megjelent a „Beta-karítáni a természet: a keresztény hit alapvető szempontjai az ökümenikus párbeszédben” című kiadvány. A kötet egybe gyűjti a Katolikus Egyház, a Lutheránus Világszövetség, a Református Egyházak Világszövetsége, az Anglikán Közösség és a Metodista Világtanács párbeszéde elmúlt 40 évének eredményeit. Emellett fontos kérdéseket vet fel a jövőre és az ökümenikus megbeszélések tartalmára vonatkozóan. Voltaképpen ebben a könyvben foglaltakról rendezték az idei szimpóziumot. Az evangélikus, református, anglikán és metodista hagyományhoz tartozó teológusok a díkaszteriumban találkoztak Walter Kasper bíboros meghívására.

A háromnapos megbeszélés során részletesen megvizsgálták a közös nyilatkozatok és megállapodások fogadtatását és annak szükségességét, hogy a keresztények közösen tegyenek tanúságot hitükről. Arról is szó esett, hogy az ökümenikus párbeszéd hogyan folytatódjon a jövőben. Kasper bíboros emlékeztette a résztvevőket, hogy mit jelent a szeretetközösség teológiai értelemben. Nem horizontális értelemben vett közösséget jelent, hanem „communio sanctorum”, egyfajta függőleges értelemben vett részvétel a szent dolgokban, ami nem más, mint Krisztus Lelkének jelenléte is-

ten szavában és a szentségek kiszolgáltatása, megfelelően felszentelt papjai által.

A szimpózium feltárta, hogy a hagyományos egyet nem értést hogyan lehet felülvisszngálni, ha azt a küldetés összefüggésében és Isten országának szempontjából elemezzük. Emelített tettek arról az új és ígéretes megközelítésről, amelyben az ökümenikus párbeszédet ajándékok cseréjeként tekintünk, illetve őszinte beszélgetésnek tartjuk a különböző határairol és az igazságok hierarchiájának szerepéről. A megbeszélések során gyakorlati javaslatok is felmerültek az egység keresésének ösztönzésére, különösen egy közös nyilatkozat létrehozására vonatkozóan, amely az ökümenizmus terén elért eredményekről szól. Ennek egyik formája lehetne a keresztelési hit közös megerősítése, beleértve egy kommentárt az apostoli hitvallásról és a Miatyánkról.

A számos pozitív javaslatot továbbítják a pápai tanács novemberi plenáris ülése felé. A résztvevők megerősítették, hogy az ilyen természeti találkozókat összehívása különösen Róma erénye, mutatva azt a szélesebb körű hozzájárulást, amelyet a péteri szolgálat nyújthat az ökümenizmus számára – zárul a „Beta-karítáni a természet” címmel az ökümenikus párbeszédrol rendezett vatikáni szimpózium záróközleménye. (VR)

A HUMÁNTÖKE...

(Folytatás az 5. oldalról)

a következő generáció megszületése és felnevelődése. Nagyon egyszerű ugyanis a kérdés a piacra bízni, hogy majdcsak lesz megfelelő munkaerő a piacon! Csakhogy a demográfiai folyamatok nagyon hosszú átfutási idejűek. Sokkal hamarabb kell a döntést a gyermekvállalásról meghozni, mint mielőtt érzékelhető lenne, hogy nincs elég marós, képzéselő, informatikus, buszvezető, szeméztisztító, ápolónő, orvos, mérnök, kémikus, biológus a piacon.

Márpedig nem lesz, ha a családok nagy többsége nem vállal gyermeket. Ha nem vállalja ki-ki a részét a humántőke létrehozásából, akkor félmegeoldás lesz a pusztán pénzbeli nyugdíj-előtakarékosság. Az értéktérmet más felére – a gyermeknevelésre – nem. Ha sokan elmulasztják ezeket a „befizetéseket”, azaz, az ezzel kapcsolatos kiadások vállalását, akkor a gyermekes családok kétszeresen vállalnak a jövőért terheket. Ez mindenképpen sérti a társadalmi igazságosságot. Vannak ugyan kedvezmények a többgyerekesek számára, de ezek a kedvezmények nem kompenzálják teljes mértékben a gyermeket nem vállalókhoz képest jelentkező hátrányokat. A modern világ tanult generációkat követel. Az alacsony képzettségűek elhelyezkedési lehetőségei meglehetősen rosszak. A magas képzettségűek felnevelése viszont sokba kerül. Mondhatjuk, a komoly gyermeknevelés közérdekű befektetés a humántőkébe.

Európa boldogabbik részén erre – nagy késéssel – már kezdenek rádöbbenni... Érzékelik, hogy itt nem csupán a nyugdíjalk finanszírozhatóságáról van szó, hanem sokkal átfogóbb dologról! Érinti a kérdés magukat a vállalkozásokat is, hiszen kinek adják el azt, amit termelnek? Ha nem jönnek kellő számban új generációk a ma élők után?...

Ezért a ma már nem tekintik „öröktől való gondolatnak” egyes országokban a

járadékok gyermeklétszámtól függő differenciálását. Olyan javaslatokat is kidolgoztak firenzei és müncheni tudósok, amelyek a nyugdíjak nagyságát közvetlenül függővé teszik a vállalt gyerekek számától – hiszenők lesznek majd a járadékfizető polgárok.

Valahol erre felé kell keresni a megoldás egyik tényezőjét. A sokgyerekes szülőknek adandó nyugdíjkezelvény lehetősé tenné, hogy a munkaképes korosztály zavartalanabban dolgozhasson, mert lenne nagymama, aki vigyáz szükség esetén a gyerekekre. Feltéve természetesen, hogy a generációk viszonya barátságos, és nem élnek egymástól nagyon távol. A munkaadóknak adott kedvezmény érdekében tenné őket a nagycsaládok foglalkoztatásában, rugalmas munkaidő kialakításában, rész munkaidő kihasználásban. Továbbmennek: A nagy család nem probléma, hanem megoldás. A családon belül nyújtott (ingyenes) szolgáltatásokkal ugyanis versenyképesebbé válhat az egész társadalom. Ázsiai versenytársaink ezt nagyon is jól tudják! Nem véletlen az előretörésük a nemzetközi piacon! Nem pusztán olcsóbb béreik, de alacsonyabb közterheik is hozzájárulnak sikereikhez. Érdemes ezt eltanulnunk!

Ha nem akar egy ország a globális versenyben lemaradni, szajba ehhez szociálpolitikáját és társadalombiztosítási rendszerét. Valósítsa meg a gyermeket vállalók komplex támogatását, a nagy családok pozitív diszkriminációját! Chesterton ezt írja egyik munkájában: „Ha meg akarjuk menteni a családot, forradalmasítani kell a nemzetet”. Higgyük el, ez a legnehezebb forradalom, ami valaha végbement. Itt nem egyik osztálytalan a másikat kellene legyőznie, hanem önmagunk rövidlátó önzése fölé kell kerekednünk. Pedig, ha Európa meg akar maradni a világ porondján, értekeivel, civilizációjával, kultúrájával, e változásnak drámai sebességgel el kell kezdődnie.

Botos Katalin

SZÁJRÓL SZÁJRA

A feketelevestől a Rózsadombig (2.)

Elérkeztünk a békésebb történetekhez. Vezetőnk a török utazó: Evlia Cselebi. Az ő tiztökése utóirása hatodik kötetében Magyarországgal foglalkozik, sok színes részlettel, érdekes adatokkal az ország akkori történetéből. Gül Baba történetét is ő meséli el először, bár nem volt kortársa. Később élt, a XVII. században. A török utazó számára természetes volt a megemlékezés a Rózsák Atyja emlékére emelt tőréről, a nyolcszögletű, boltosított mohamedán sírhelyről, amely akkor már híres búcsújáró hely volt a budai domboldalon. Mint Evlia Cselebi írja: a Rózsák Atyja egyenesen a proféta családjából származott, és Szulejmán szultán is tisztelte. A magyar tartomány védőszentjének nevezte, a halála utáni gyászménnyelben – állítólag – maga vitte Gül Baba testét. Könnyen lehet, hogy Evlia Cselebit ismertetése során a fantázia magával ragadta, és ez talán túlzásokhoz vezetett. Hiszen nevének második tagja, a „cselebi”, régebben az efendi helyett volt használatos, előkelő urat jelentett. Nos, egy ilyen úrtól igazán nem vehetjük rossz néven, hogy időnként rugalmasan kezelte a történelmi hűséget.

A budai domb történetében szerepel, hogy ott állt valamikor a bektási rend kolostora, törökül „tekkéje”, és ez a gazdag közösség alapozta meg a vidék hírnevét. Az ilyen rendházak vezetőit a Baba nével illeték a tagok. Ez, meg bizonyára más is, készíthette a boncolgatásra annak az elméletnek kidolgozóit, hogy a gül szó nemcsak rózsát jelenthet. Jelentheti a török világban tiszteletet kifejező jelzőt, a „kopasz” is. Sőt átvitt értelemben még azt is a rózsát is, amely a kolostorok vezetőinek fejdídjét díszítette. Még

merészebben: jelentheti a tüzes rózsát is, melyet a dervisek szintén gülnek neveztek, mert annak megérintését olyan „kellemesnek” találták, mint a rózsákra... Persze ezek a gondolatok, elméletek, messze vezetnek a Rózsák Atyjától. Viszont magyarázattal szolgálunk arra, hogy az 1670 táján erre a környékre tévedt utazót, az angol Brown urat, egy bizonyos Gül Baba vendégelte meg. Lehet, hogy a tekke vezetőjét mindenkori Gül Babának hívták? Bárhogy legyen is, bizonyos, hogy a török uralom óta eltelt századok során sok híthő zarándok kereste fel a sírhelyet és kérte az ott eltemetett segítségét a hetedik mennyországba vezető úton.

En személy szerint egyáltalán nem tiltakoznék a Rózsák Atyja elmélet ellen. Hiszen egy történet, amely a következő szavakkal kezdve meséli el a domb nevének eredetét: Szent volt, költő volt, és szerette a rózsákat. Ennyit tud a krónika Gül Babáról, akinek a sírja ott van a Margit híddal szemközt a halmon, abban a kis mecsfélében, ahova még most is el-elvetődik egy-egy kóbor dervis, hogy reggel homlokát odadörzsölje az üdvözült férfiú porát fedő deszkához, este pedig jó budai bort igyék a Három 8-asban... – könnyebben nyeri meg tetszésünket, mint a tudományos latolgatás. Márpedig Tóth Béla így kezdte elbeszélését a Rózsadomb névadójáról, Gül Babáról és az ő rózsakertjéről, továbbá Abdurrahman arab zarándok meséjéről, amely a magyar legény kalandját mondja el a loport rózsával és Gül Baba rózsaoajával...

De – mondom most is, mint már néhányszor – ez már egy másik történet.

Ramsay Győző

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefon-számát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtálálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>.

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB-London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miseszó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyarkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miseszó helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Miseszó helyek: Bécsújtelek (Familien-Kirche) 17.00-ór; Bécs, vasárnaponként 11.00-ór, Deutschdörfelkirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at; <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, Tel.: 0043-1/317 3656.

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Keresztfalvi@freemail.hu Miseszó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.00-ór, Felsőőr, vasárnaponként 10.15-ór.

Graz: Ugri Mihály gondnok, Tel.: 0043-316/68 35 08; Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 24 21; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombat 18.00 órakor, a többi vasárnapon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirche-ben, Kalvarienberg 155.

Innsbruck: Dr. Magda Szilveszter diakónus, Tel.: 0043-512/204 103. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo@diocese-linz.at; Miseszó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Norbert Jakab, Tel.: 0043-4733/232v. 0043-6768 772/444. E-mail: janorh@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-ór a Kapuziner Kirche-ben, Waagasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-ór az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Auxonier Hongrois, Rue des Anglais 33, B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Gáspár István, szentmise minden vasárnap 11-ór, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, <http://magyarmissio.free.fr>

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miseszó helyek: Augsburg, Neuburg a D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirkelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/41 90 25 30 vagy 0049-821/41 90 25 19, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miseszó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Beczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schweig, Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye: Miseszó helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen, Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburg-Trier-Speyeri Egyházmegye Karlsruhe-i székhellyel: Miseszó helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Baden Baden. Erd. Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe. Tel.: 0049-721/687215.

Berlini és Hamburgi Egyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Miseszó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Erd. Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Egyházmegye és Aachen: Miseszó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. László József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de; Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

HIRDETÉSEK

Kiadó Budapest-Belváros Ferenciek terénél, színvonalas, minden igényt kielégítő 2 szobás lakás, 2 v. 3 személyes, 70 EUR/nap. Tel.: 0036-6/43 60 95 52.

Magyarországon Komáromban, gyógyfürdő közelében 90 m²-es, 2 fűrdőszobás panellakás, III. emeleten eladó 14 millió Ft-ért. Tel.: 0036-34/38 20 82.

Magyarország/Ikland (Bp-től 40 km, M3-as autópályához közel) 220 m², 2 szintes ingatlan 720 m² telekkel eladó. Tel.: 0036-28/403 586.

Felsőmarácon, közel az osztrák határhoz 70 m²-es családi ház kedvező áron eladó, vagy budapesti kislakásra cserélhető. Tel.: 0036-30/61 61 642 v. 0036-88/738 481, e-mail: zonadir@citromail.hu

55 éves asszony 30 éves gyakorlattal, betegápolást és házvezetést vállal. Tel.: 0036-1/276 11 09 vagy 0036-70/512 92 94 (este).

Régi pesti lakás kiadó: 74 m², 300 EUR. Tel.: 0049-89/140 1298.

Budapestben, Erzsébet körütn 101 m²-es lakás eladó! Tel.: 0049-(0)177 52 56 863.

Házvezetést vállalkoz, Essen és környékén. Tel.: 0036-23/312-090.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miseszó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Egyházmegye: Miseszó helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberhöhringer Linz, 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye: Miseszó helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel./Fax: 0049-251/32 65 01. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye: Miseszó hely: Passau. Erd. Ft. Szabó Árpád, Götzenroferstr. 5, D-94121 Salzburg, Telefon: (08505) 12 29.

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye: Miseszó helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Boblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye: Miseszó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA
Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálattól: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG
Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pinemeth@gmail.com. Miseszó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-ór, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyaszonnya kápolnájában minden kedden 8.00-ór. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-ór, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József Sch.P. Tel.: 0039/347.344.5538, E-Mail: ruppertjosef@piarista.hu

SVÁJC
Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Róm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich. Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Miseszó helyek: Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Pópa Péter, Tel.: 0041-26/534 0672. Szentmise minden hó 4. vasárnapján 11.15-ór, az Orsolyák templomában (rue de Lausanne).

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-ór. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-ór. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Róm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765 185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-ór. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer templomban, Feierabendstr. 68. □

NAGYBECSKEREKI KÉSZÜLŐDÉS

Hároméves program keretében készül a Nagybecskereki Egyházmegye megalapításának negyedszázados jubileumára.

Német László megyéspüspök elmondta, hogy az előkészület első évében, 2009-ben a tízparancsolat megismerésére összpontosítottak. Az egyházmegye papjai részletesen feldolgozták vasárnapi prédikációikban a tízparancsolat egyes, fontosabb társadalmi pontjait, amelyek meghatározzák keresztény életünk erkölcsi, társadalmi és közösségi jellegét. A rohamosan és nem éppen előnyére változó világban különösen is szükségünk van az Istentől kapott állandó erkölcsi alapokra. Ezek megőrzését a változások közepette megőrizni a keresztény értékeket az Istennel való kapcsolatunkban, egyszerűsített önmagunk, az emberi társadalom és a teremtet világ iránti hozzáállásunkban.

Rajzpályázatot is hirdetett tavaly az egyházmegye a hittanosok számára. A résztvevőknek a tízparancsolat egyes témáit kellett feldolgozniuk – különböző technikák segítségével.

Az előkészület második éve, vagyis az ideje, a liturgia felé irányul. A szentbeszéd az erről szólnak idén, különösen is a hét szentségről, legfőképpen pedig az Óltárszentségről.

A gyakorlati dolgok közt szerepel egy 2011 őszeig megjelenő püspökségi imakönyv, amely tartalmazza majd a legfontosabb imákat, a szentségek és a szentmise rendjét és a legismertebb énekeket. Ilyen imakönyv már megjelent szerb és szlovén nyelven. □

RÖVIDEN

Irgalmasság konferencia

Második alkalommal rendezik meg Magyarországon az Isteni Irgalmasság országos konferenciáját. Az egész napos esemény május 1-jén, szombaton a budai Szent Imre-plébániatemplomban lesz. Az előzetes tervek szerint Erdő Péter bíboros előadást tart a konferencia délelőttjén, és ő lesz az esti ünnepi szentmise főcelebránsa is.

*

A pápa Angliába látogat

A Szentaty a közeljövőben apostoli látogatást tesz Nagy-Britanniában. A hírt február 1-jén, az angliai és walesi püspökök ad limina látogatása alkalmával jelentette be XVI. Benedek. A pápalátogatás pontos idejét egyelőre nem ismertették, angol egyházi körök szerint szeptember 16. és 19. között várható. □

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük *helyi terjesztőinkkel (missziókkal)* rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNK BEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések karakterenként:	0,10 EUR
"Jelige" – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti-, nyereséges hirdetés karakterenként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok karakterenként	0,40 EUR
Egyesüv. 1 „pontos” sor	10,00 EUR
Kétféle hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kivágásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† Pillisch Tamás diakónus

(1938–2009)

Pilis Tamás Budapesten született 1938-ban zsidó szülőtől, akik őt 3 éves korában római katolikusnak kereszteltették meg, hogy a náci üldözéstől megkíméljék. Mégis édesanyjával együtt letartóztatták, koncentrációs táborba vitték, ahonnan édesanyja éjszaka a kerítésen át kimentette. Ezután egy tanyán szolgált rabslolgaként, és csak a háború végeztével tudott beiratkozni egy katolikus iskolába, ahol apákát tanították. Az 1956-os forradalom alatt kiszökött Ausztriába és Kanadába ment, ahol mint hivatásos öklvivő és kereskedő dolgozott Vancouverben. Közben megnősült és 3 gyermekük született, egy leány és két fiú, akiknek révén 5 unokája van. Családjával együtt az 1970-es években Torontóba költözött, és elkezdte magát önkéntesen segíteni másokon. Több mint 3200 személynek segített új életet kezdeni.

Pillisch Tamás Torontóban elvégezte az állandó diakonátusra előkészítő tanulmányokat és 1978-ban a Torontói Főegyházmegye diakonusává szentelték. Először a Skóciai Szent Margit Plébánián szolgált 1987-ig, majd a Szent Patrik, és utána a Szent András Plébánián. Önkéntes börtönlelkézi munkára jelentkezett a Metro West Detention Centre-ben, ahol 17 éven át működött. Az utolsó három évben rákbetegséggel küszködött, de még akkor is ékesen prédikált búcsút mondó homíliáiban a Szent Benedek-templomban, és az ima szárnyaira buzdította a többieket. Feleségét hosszú éveken át türelmemmel ápolta, mígnem őt is utólte a menyhő hívó Úr Jézus szava.

2009. december 14-én hunyt el 71 éves korában, miután 31 éven át szolgált az egyházmegyei diakonusi mivoltában. December 19-én volt a temetése.

Miklósházy Attila ny. pk.

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
Oberhöhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: etueunk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de

Főszerkesztő: Dr. Csorhát Ferenc
Felnél kiadó: Merka János
Felnél szerkesztő: Czoborczy Benke
A szerkesztőbizottság tagjai:
dr. Frank Miklós, Ramsay György,
Vincze András

Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
Oberhöhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Redakteur: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: etueunk@ungarische-mission.de
etueunk@gmx.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
II Exemplare
nach Überssee mit Luftpost: US\$ 60

ELŐFIZETÉS:
Az Életünk a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúltra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúltra: US\$ 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarischsprachige Katholische Mission
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDE33

Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: MAXIMILIAN

Druk: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHEIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.